

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

DIVADELNÍ FAKULTA

Dramatická umění

Produkce

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

ČINNOST A FUNGOVÁNÍ NOVÉ SÍTĚ, Z. S.

Jan Tyl

Vedoucí práce: MgA. Petr Prokop
Oponent: MgA. Jiří Sulženko
Datum obhajoby: 6. 6. 2016
Přidělovaný titul: BcA.

Praha, 2016

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

THEATRE FACULTY

Performing Arts

Arts Management

BACHELOR THESIS

**ACTIVITIES AND FUNCTIONING OF NEW WEB
ORGANIZATION**

Jan Tyl

Supervisor: MgA. Petr Prokop

Opponent: MgA. Jiří Sulženko

Thesis defence: 6. 6. 2016

Degree granted: BcA.

Prague, 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Činnost a fungování Nové sítě, z. s.

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

.....
podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Tímto chci poděkovat mému vedoucímu práce MgA. Petru Prokopovi, díky jehož cenným připomínkám a péči v průběhu bádání tato práce vznikla. Dále děkuji paní děkance MgA. et Mgr. Doubravce Svobodové za pomoc a provázení celým studiem a v neposlední řadě MgA. Denise Václavové, Ph. D. za cenné rady a doporučení. Závěrem děkuji všem, kteří byli ochotni se mnou o tématu této práce mluvit a představitelkám Nové sítě za spolupráci.

Abstrakt

Bakalářská práce s názvem *Činnost a fungování Nové sítě, z. s.* si klade za cíl detailní rozbor této kulturní sítě. Jaké cesty volí, jak naplňuje své vize, atd. Popsat vznik organizace, motivace a dílčí kroky, které Nová síť ke svému současnému fungování podnikla. Jak jednotlivé části organismu přemýšlejí a jak spolu kooperují.

Věnuje se organizační struktuře, v jakých podmínkách existuje. Chce souhrnně vypsát přehled činností, kterým se věnuje. Rozkrýt zdroje financování. To vše v návaznosti na představení jiných evropských kulturních networků. Konkrétně IETM, Trans Europe Halles a IN SITU. V závěru práce nastínit další směřování Nové sítě.

Klíčová slova: Nová síť, z. s., kulturní network, networking, síťování, festival Malá inventura, „nové divadlo“, projekt Culture, rezidence, Nová krev, Development of New Art

Abstrakt

Bachelor thesis *Activities and functioning of New Web organisation* aims to detailed analysis of this culture network. What paths choose, how fulfills its visions, etc. Describe the formation of the organization, motivations and partial steps, which New web takes for its functioning. How partial sections of this organism thinks and how cooperate.

Also this thesis deals with organization structure of New web. Collectively write an overview of activities this network. Uncover sources of funding. All in relation with functioning of another culture networks in Europe. Concretely IETM, Trans Europe Halles and IN SITU organizations. In conclusion wants to outline future direction of New web organization.

Keywords: New web organization, culture network, networking, Malá inventura festival, Culture project, residence, Development of New Art

Obsah

1. Úvod.....	3
2. Co je networking?.....	4
2.1 IETM.....	5
2.2 Trans Europe Halles.....	7
2.3 IN SITU.....	9
3. Motivace pro vznik Nové sítě.....	11
4. Síťování.....	13
4.1 „Nové divadlo“.....	13
5. Nová síť – současnost.....	15
5.1 Předmět činnosti.....	16
5.1.1 Network.....	16
5.1.1.1. Deklarace partnerství.....	18
5.1.2 Arts advokacie.....	20
5.1.3 Vzdělávání.....	21
5.1.4 Otevřené výzvy.....	21
5.1.4.1 Tvůrčí rezidence v oblasti performing arts.....	21
5.1.4.2 Nová krev.....	22
5.1.5 VARP – Visegrad Artist Residency Program.....	26
5.1.6 Kulturní zповědnice.....	27
5.2 Přehled činnosti 2015.....	28
6. Financování.....	32
6.3 Projekt Culture 2007 – 2013 (EU dotace).....	33
6.3.1 Nová síť jako vedoucí projektu „Rozvoj nového umění (DNA)“.....	34
6.3.1.2 Projekt Development of New Art Continuum – 2011 – 2013.....	36
7. Organizační struktura.....	38
8. Výstupy činnosti.....	39
8.1 Festival Malá inventura.....	39
8.2 Ceny Česká divadelní DNA.....	41
9. Budoucnost Nové sítě.....	43
10. Závěr.....	44
Seznam použitých zdrojů.....	45
Příloha č. 1: přepis rozhovoru s Adrianou Světlíkovou.....	47
Příloha č. 2: přepis rozhovoru se Sárrou Arnsteinovou.....	54
Příloha č. 3: přepis rozhovoru se Šárkou Havlíčkovou.....	62
Příloha č. 4.: přepis rozhovoru s Romanem Černíkem.....	69
Příloha č. 5: souhrnné tabulky financování Nové sítě.....	74

Seznam příloh:

Rozhovor s Adrianou Světlíkovou

Rozhovor se Sárrou Arnsteinovou

Rozhovor se Šárkou Havlíčkovou

Rozhovor s Romanem Černíkem

Souhrnné tabulky financování Nové sítě

Seznam použitých zkratk:

MKČR – Ministerstvo kultury České republiky

HLMP – hlavní město Praha

z. s. – zapsaný spolek

DAMU – divadelní fakulta Akademie múzických umění

DNA – Development of New Art

IETM – Informal European Theatre Meeting

TEH – Trans Europe Halles

EU – Evropská unie

HAMU – hudební a taneční fakulta Akademie múzických umění

JAMU – Janáčkova akademie múzických umění

KALD – katedra alternativního a loutkového divadla

ČR – Česká republika

VARP – Visegrad Artist Residency Program

HU – Maďarsko

DK – Dánsko

PL – Polsko

SI – Slovinsko

GE – Spolková republika Německo

SK – Slovensko

LT – Litva

NS – Nová síť

MI – Malá inventura

1. Úvod

Téma síťování mne zajímalo ještě před nástupem na DAMU. Propojování lidí s různým zaměřením, různými zkušenostmi, různým pohledem na svět. Občas k syntéze dojde, občas ne. Toto balancování mne přitahuje. Vědomí toho, že se můžu obohatit od kolegy, někoho, kdo pracuje na podobné věci, s podobnou vizí a naše snažení spojit do dalšího celku, je vzrušující.

V úvodu práce vymežím rámec, ve kterém se budu pohybovat, tedy problematika kulturního síťování – co vůbec kulturní síťování je. Naznačím historii kulturního networkingu na území evropského kontinentu na příkladu třech kulturních sítí. V krátkosti popíši fungování jednotlivých nejznámějších evropských networků, a tím připravím půdu pro detailní prozkoumání networku Nová síť.

Organizaci Nová síť jsem si pro bakalářskou práci vybral z několika důvodů. Jde o dosud jediný institucionalizovaný kulturní network na území naší republiky. Působí od roku 2003, tedy má určitou historii. Zajímá mne samotného jakým způsobem funguje, jaké cesty volí, jak naplňuje své vize, atd. Popíši vznik organizace, motivace a dílčí kroky, které Nová síť ke svému současnému fungování podnikla. Jak jednotlivé části organismu přemýšlejí a jak spolu kooperují.

Ve své práci se snažím rozebrat tento spolek na jednotlivé části. Věnuji se organizační struktuře, samotnému fungování, v jakých podmínkách existuje. Právní ukotvení a financování. Nová síť byla žadatelem a následně příjemcem evropského grantu Culture. Popíši náležitosti, které se s tímto způsobem financování pojí. Přehledně ukáži financování z MKČR a HLMP za období posledních 4 let.

Dopodrobna představím aktivity Nové sítě a její výstupy činnosti v podobě festivalu Malá Inventura, udílení cen DNA, atd.

V práci se opírám převážně o rozhovory s lidmi, kteří se na chodu Nové sítě podíleli, podílejí, mají zkušenosti s jejími aktivitami nebo mají s networkingem zkušenosti. Pracuji s výročními zprávami této organizace, s propagačními materiály, publikacemi, které se networkingu dotýkají. Má osobní ambice pro napsání této práce je poznat chod kulturní sítě, přijít na to, čemu by se kulturní síť měla věnovat, jak efektivně fungovat, kam sahá její působnost s hlavním zaměřením na činnost a fungování Nové sítě, z. s.

2. Co je networking?

Spolupráce. Od tohoto slova bych se chtěl odrazit. Ať už jde o spolupráci na jakékoliv úrovni, je to základ jakékoliv činnosti. Já umím něco, čím mohu obohatit někoho druhého a naopak. Společné působení jednotlivců, následné působení větších celků se bez kooperace, spolupráce neobejde.

Síť si můžeme vymezit jako provázaný organismus spolupracujících jednotek, které jsou na sebe nezávislé, ale vzájemně na sebe působí a ovlivňují se. Kulturní síť je nehierarchická. V první řadě jde o sdílení zkušeností a následné kooperace mezi jednotlivými subjekty.

Síťování (networking) můžeme chápat jako proces či způsob chování člověka nebo firmy (neziskové organizace, apod.), které usnadňuje navazování udržování a rozvíjení kontaktů, které jsou výhodou či dokonce nutností pro dosahování určitých cílů.¹

Sociální nebo kulturní síť (network) v moderním smyslu je nehierarchická struktura vzájemně propojených, (ale přitom) nezávislých prvků, jejichž vztahy přirozeně vznikají a zanikají v průběhu, ... Při jednodušším pohledu na věc můžeme říci, že síť je skupina lidí, která dobrovolně spolupracuje na tématu společného zájmu.²

V rámci networkingu dochází v první řadě ke komunikaci a interakci mezi jednotlivými členy sítě. Většinou jde o rovnocenné postavení partnerů sítě a důležitá je vzájemnost.

Představím zde stručně tři kulturní sítě, které působí na evropském kontinentu s celosvětovým přesahem. Jsou ve své působnosti etablované a mají poměrně úctyhodnou historii. Jejich aktivita může posloužit jako vzorový systém fungování kulturních sítí. Na stručném popisu chci ukázat, že každá ze sítí je něčím specializovaná a má jasný vyhraněný předmět činnosti.

1 Arts Lexikon [online]. [cit. 2016-03-23]. Dostupné z: <http://www.artsllexikon.cz//index.php?title=Networking>

2 SULŽENKO, Jiří. *Evropské kulturní sítě: diplomová práce*. Praha : Akademie múzických umění v Praze. Katedra produkce, 2005

Jako první představím network IETM, který je jednou z největších a nejstarších kulturních sítí v Evropě. Na jeho příkladu chci ukázat funkčnost a udržitelnost networku – uchování myšlenky a postupný růst sítě.

Druhou sítí je Trans Europe Halles, která je specifická svým zaměřením. Má jasně vymezený rámec své působnosti a svými aktivitami zasahuje značně do aktivizace občanských iniciativ. Na tomto příkladu chci ukázat přesah networkingu do občanské společnosti.

Poslední sítí, které se v této práci věnuji je network IN SITU. Nejmladší z těchto třech networků. Funguje o rok déle než Nová síť, tedy tento příklad může posloužit jako případné srovnání chodu těchto dvou kulturních sítí.

2.1 IETM³

IETM je celosvětová kulturní síť, která sdružuje více jak 500 organizací a jednotlivých osob, kteří se zabývají současným uměním. Především jde o tzv. performing arts – divadlo, tanec, nový cirkus, mezioborová umělecká tvorba a nová média.

Mezi členy patří jednotlivé festivaly, divadelní společnosti, producenti, divadla, výzkumná centra, univerzity a instituce.

Organizuje dvě velká setkání za rok v různých evropských městech a pár menších setkání po celém světě. Krom toho, IETM zajišťuje vydávání publikací a výzkumné projekty, usnadňuje komunikaci a distribuci informací, zasazuje se o hodnotu performing arts.

IETM si klade za cíl stimulovat kvalitu, vývoj a kontext současného múzického umění v globálním prostředí pomocí:

- profesionálního síťování a komunikace
- dynamické výměny informací
- předávání znalostí a prezentace příkladů dobrých zkušeností

IETM poskytuje profesionálním pracovníkům v uměleckém prostředí informace, znalosti, zkušenosti a kontakty, které jsou nezbytné pro práci na poli současného múzického umění.

IETM vzniklo v roce 1981 během festivalu v Polverigi v Itálii jako neformální shromáždění profesionálních umělců. V této době se mezinárodní spolupráce uskutečňovala především prostřednictvím vládních a mezivládních institucí. Jako první evropský kulturní network byl založen s cílem vytvořit prostor výměny pro zvýšení a posílení mezinárodní spolupráce v živém nezávislém sektoru múzických umění v Evropě.

V roce 1989 se stalo neziskovou mezinárodní organizací podle belgického práva se sekretariátem a členskými příspěvky.

Počet členů každým rokem trvale roste a představuje pestrou škálu interdisciplinárního současného umění.

Počet členů: 532 včetně 17 partnerských členů

Počet zapojených zemí: 46

88% členů je z Evropského kontinentu

Uspořádaných setkání: 111

Velkých setkání (plenárních): 63

Satelitních: 36

Počet vydaných publikací: 33⁴

Jednotliví členové zaručují životnost sítě prostřednictvím ročních členských příspěvků a dalších poplatků. To tvoří důležitý a nezávislý zdroj podpory.

Dále jsou to příspěvky sponzorů a partnerů. Lokální a mezinárodní podpora dala možnost vzniku a udržení této sítě.

IETM je podporováno Evropskou unií z projektu Culture.

IETM řídí představenstvo, které je delegováno valnou hromadou. Většina aspektů se řeší převážně na valné hromadě členů.

Sídlí v belgickém Bruselu.

4 IETM [online]. [cit. 2016-02-12] Dostupné z: <https://www.ietm.org/en/about/fact-figures>

Členské poplatky jsou od ledna 2010 stanoveny na základě ročního obratu organizace (všechny příjmy získané v jednom roce: dotace, prodej vstupenek, sponzorství, atd.)

Výše členských poplatků⁵:

Annual turnover of your organisation	Fee	Admin & Bank Charges	Total
Individual membership	100 €	20 €	120 €
Cat. 1 under 50.000 €	100 €	20 €	120 €
Cat. 2 from 50.000 € to 100.000 €	275 €	20 €	295 €
Cat. 3 from 100.000 € to 230.000 €	435 €	20 €	455 €
Cat. 4 from 230.000 € to 750.000 €	600 €	20 €	620 €
Cat. 5 over 750.000 €	900 €	20 €	920 €
Associate Members	2.200 €	20 €	2.220 €

Mezi členy IETM patří z České republiky Čtyři dny, Divadlo Archa, Divadelní ústav a Tanec Praha.

2.2 Trans Europe Halles

Trans Europe Halles je evropská síť kulturních center iniciovaná občany a umělci. Sdružuje 59 multidisciplinární kulturních center a 20 přidružených organizací po celé Evropě. Poskytuje dynamické fórum pro nápady, zkušenosti a výměnu. Podporuje své členy a jejich komunity. Usnadňuje a povzbuzuje umělecké spolupráce v celé Evropě.

Trans Europe Halles provozuje a koordinuje několik mezinárodních projektů se zaměřením na budování a podporu mobility pracovníků v oblasti kultury. Jednou z hlavních činností této sítě jsou také mezinárodní setkání, organizované dvakrát ročně s cílem shromáždit všechny členy, pozvané hosty a příslušné zúčastněné strany, které spojuje určité téma nezávislé kultury. Síť je aktivní při ovlivňování kulturních politik týkajících se jak evropské, tak i lokální úrovně.

5 IETM [online]. [cit. 2016-02-12] Dostupné z: <https://www.ietm.org/node/5451>

Členové Trans Europe Halles mají jedinečné zkušenosti a znalosti o tom, jak transformovat opuštěné průmyslové dědictví do kulturních center společně s umělci a komunitou. Členové týmu, stejně jako aktivní členové sítě přednášejí na konferencích, vedou dílny nebo působí jako poradci kulturních metropolí či městských developerských projektů⁶.

Síť Trans Europe Halles byla založena před více než 30 lety.

Po mnoho let Trans Europe Halles podporuje mobilitu a budování kapacit kulturních odborníků pracujících v rámci nezávislého sektoru.

TEH akademie

Je zaměřena na zlepšení odborných dovedností a kapacity profesionálů v oblasti kultury. Vzdělává společenské a kulturní aktivisty a všechny zájemce o převzetí aktivní role na kulturním poli ve prospěch svých komunit⁷.

Mezi členy TEH patří plzeňské Johan Centrum, pražské Studio ALTA a ostravský Cooltour.

Andrej Harmečko z kulturního centra Cooltoor v Ostravě vidí členství v TEH pozitivně převážně z důvodu blízkosti zaměření této sítě. Tedy ožívování starých budov, důraz na komunitu a její problémy, aktivizace společnosti. Na setkání, která probíhají dvakrát do roka si cení výměny zkušeností jednotlivých producentů nezávislých prostorů z celé Evropy. Tím, že jde o mezinárodní síť, je zde větší možnost dosáhnout na evropské dotace. Na setkáních probíhají workshopy pro producenty a je nasnadě hledání mezinárodních partnerů pro své projekty.

Roman Černík z Johan Centrum zmiňuje, krom sdužování kulturních squattů po celé Evropě také založení akademie nezávislé kultury - otázky nového fundraisingu, nové producentské role. Kvituje obrácení pozornosti k událostem,

⁶ TransEuropeHalles [online]. [cit. 2016-03-02] Dostupné z: <http://teh.net/about-us/>

⁷ TransEuropeHalles [online]. [cit. 2016-03-02] Dostupné z: <http://teh.net/academy/>

které překračují hranice EU a podporu událostem ve středomoří, situaci na Ukrajině a v Palestině⁸.

2.3 IN SITU

Mezinárodní network, který počal svou působnost v Marseille ve Francii. Funguje od roku 2003. Zabývá se uměním ve veřejném prostoru. Sdružuje jednotlivé promotéry, umělce a kulturní organizace a festivaly. Organizuje konference, semináře, workshopy. Do této doby podpořilo okolo 150 evropských umělců. Propojuje celkem 21 partnerů ze 14 zemí. Mezi partnery patří organizace z Marseille, Grazu, Glasgow, Antverp, Budapešti, Prahy a dalších evropských měst. V rámci IN SITU působí festival 4 dny v pohybu.

Je financován evropskými dotacemi z programu Creative Europe. Z těchto dotací byl podpořen víceletý projekt s názvem META.

Činnost je rozdělena do 4 podprojektů:

1) Tvorba nových projektů - na projektu se musí podílet minimálně tři partneři, kteří spolufinancují nově vzniklý projekt - tak například vznikl projekt Kryštofa Kintery - Public Juke Box - který se představil mj. na festivalu v Terschellingu nebo v Bratislavě.

Promotéři, kteří se na financování projektu podílí mají následně zvýhodněné podmínky při uvedení v rámci své akce. U Public Juke Box například zaplatili o půlku méně za honorář. Ostatní náklady na provoz a uvedení zůstanou stejné.

2) Walks in progress - „drobná levná“ intervence formou procházek ve veřejném prostoru. Dle slov Markéty Černé⁹ z festivalu 4 dny v pohybu se původní myšlenka málo nákladného projektu nezdařila, jelikož finance na samotné procházky narostly.

3) Europeans abroad - mezinárodní rezidence - podpora nadějných umělců. Díky setkání, která IN SITU iniciuje, se umělci mohou představit promotérům a tím se dostat ke spolupráci, či na rezidenci po celém světě. Český umělec Martin Janíček byl díky tomuto programu například na rezidenci na Srí Lance.

8 Viz. Příloha č. 4 – rozhovor s Romanem Černíkem, Praha, 27. 2. 2016

9 Rozhovor s Markétou Černou, Praha, 23. 3. 2016

4) Embracing Europe – touring projektu po Evropě – každý partner musí vždy do projektu vložit určitou část financí, kterou zbylí partneři dofinancují.

Markéta Černá zmiňuje složitost celého networku a stále znatelnou propast mezi západní a východní Evropou. I přesto vidí velké výhody členství v této síti. Díky němu na festival mohou přivést projekty za zvýhodněných podmínek a povědomí o jednotlivých projektech je větší.

4 dny v pohybu jsou členem IN SITU od roku 2009.

Každá ze sítí je z podstaty věci jiná, ale minimálně jedno mají všechny společné. Na začátku práce jsem zmínil slovo spolupráce a to je ta podstata, díky které sítě existují. Vzájemné působení jednotlivých členů organismu na společném zájmu. Tuto podstatu má v sobě zakořeněnou i Nová síť.

3. Motivace pro vznik Nové sítě

V roce 2000 se na území Prahy nevyskytovalo mnoho prostorů, otevřených pro vznik nových autorských projektů. Podhoubí vzniku Nové sítě je zakořeněno okolo činnosti divadla Alfred ve dvoře, které bylo v té době výjimečné tím, že dávalo otevřeně příležitosti neznámým umělcům, nebo čerstvým absolventům. Hlavním iniciátorem těchto příležitostí byl Ctibor Turba, který divadlo Alfred ve dvoře v roce 1997 založil. Původně měl Alfred ve dvoře fungovat jako scéna pro absolventy katedry nonverbálního divadla na HAMU. Právě v roce 2000 vzniklo občanské sdružení MOTUS, které tehdy řídily Maria Cavina a Daniela Voráčková. Toto sdružení si pronajalo prostor od Turby, který prostor Alfred ve dvoře nechtěl provozovat dále za podmínek, které mu město Praha nabízelo, s podobným cílem – nabízení příležitostí pro vznik projektů – ale chtěly být o něco více otevřenější. Nejen pro absolventy HAMU, ale hledat nová jména i z řad JAMU a KALD DAMU. Specifikum výběru projektů bylo takové, že půjde o pohybové, nonverbální, experimentální projekty. V podtitulu Divadla Alfred ve dvoře stálo: „Divadlo pro výtvarné, taneční, pohybové, experimentální a zvukové divadlo.“ Alfred ve dvoře tehdy fungoval na projektovém systému řízení. Umělci měli dva – tři měsíce na zkoušení, pak proběhla premiéra a poté se začal zkoušet další projekt. Začalo docházet k problémům s reprízováním. Představení se odpremiérovala, ale neexistoval žádný další prostor, který by je chtěl uvádět. Představení byla dramaturgicky specifická a neexistoval další prostor, kde by se dalo reprízovat. Prostor NoD měl svojí dramaturgii. Yvonna Kreuzmannová v Ponci a Divadlo Archa stejně tak. Sdružení MOTUS přišlo s myšlenkou založení „regionální sítě“ pro reprízování představení. „Vlastně to bylo myšleno úplně technicky, nemělo to žádnou vizionářskou podstatu.“ říká Šárka Havlíčková¹⁰, která stála u počátků vzniku Nové sítě. Na vznik jednotlivých představení si samotní umělci sháněli finance sami. MOTUS přispíval tím, že platil nájem Ctiboru Turbovi a prostor Alfreda ve dvoře poskytoval umělcům zadarmo. Umělci tak dostali prostor a PR servis zdarma.

Sdružení MOTUS financovalo své aktivity z grantů Ministerstva kultury a HLMP. Zároveň vyhledávalo tématické granty. Rozpočet MOTUSu pro své aktivity poskládal ze, zhruba, sedmi grantů a jeho výše byla na počátku cca. 3, 5 milionů korun. V žádostech o grant sdružení argumentovalo tím, že veřejné instituce

10 Viz. Příloha č. 3 rozhovor se Šárkou Havlíčkovou, Praha, 13. 1. 2016

investují veřejné peníze do vzniku projektů a mělo by je zajímat to, jak tyto projekty dále fungují. Tím vznikl požadavek na financování reprízování projektů.

V roce 2003 se aktivita začala profesionalizovat, docházelo ke snahám tehdejší představení nabízet do regionů a tím se sbíraly kontakty pro následné „zasíťování“ jednotlivých subjektů.

Jedním z hlavních principů vzniklé Nové sítě byl: „Chceme popularizovat a přiblížit širšímu publiku tento typ umění.“ Dále Nové síti šlo o dostupnost kultury ve všech regionech ČR. Snaha o depracocentralizaci a udržitelnost projektů - ochrana investice veřejných zdrojů. Zároveň se Nová síť od počátku zasazovala o to, aby umělci, o něž se stará, měli profesionální honoráře (v roce 2003 šlo o minimální částku 1000,- za představení).

4. Síťování

„Normálně jsme síťovali. Já jsem hodně lidí znala osobně, ale polovinu třeba ne. Prostě se to muselo zkusit. Nejde to jinak, než, že se to vyzkouší, jak to bude fungovat.“¹¹

Nová síť chtěla mít v každém kraji jednoho spojovatele pro své aktivity. Zástupci Nové sítě jezdili do regionů a iniciovali schůzky a setkání s místními subjekty. Obesílali informace o vzniku Nové sítě. „Šli jsme na to takhle čistě, žádný velký koncept. Potřebuje se reprízovat, tak to všem napíšeme a když budou mít zájem, tak to může být zajímavé.¹²“ popisuje Šárka Havlíčková. Dle jejích slov šlo o technickou nutnost. Nápad se v regionech ujal. Subjekty s podobným myšlením a podobnými problémy se postupně aktivizovaly. Na podzim roku 2003 vzniká občanské sdružení Nová síť. Členy sdružení se stali již ověřenými regionální partneři. V závislosti na vzniku sdružení vznikl záhy i festival Malá Inventura, který fungoval jako showcase představení, která měla daný rok premiéru. Představení, která splňují kritéria tzv. nového divadla. Festival postupně nabral i mezinárodní rozměr v podobě účasti zahraničních producentů.

Prioritou Nové sítě bylo docílit aktivní lidské interakce a spolupráce a apelovat na fakt, že premiérou projekt nekončí. Je ojedinělým projektem, který se věnuje otázce udržitelnosti uměleckých projektů, na rozdíl od pouhých investic či udělování grantů na vznik díla¹³.

4.1 „Nové divadlo“

Jde o uměle vytvořený pojem. Jeho původcem je Jan Burian ml. Vznikl z potřeby jasně označení žánrů, kterým se, nejen, Nová síť věnuje a zaštiťuje. Do tohoto označení se dá zařadit nonverbální, pohybové, experimentální, mezioborové, site - specific, work - in - progress, atd. divadlo. Jednotlivé složky nejsou v ničem nové. Dagmar Kantorková, ředitelka Nové sítě tvrdí, že jde o velmi mladý obor,

11 Viz. Příloha č. 3 rozhovor se Šárkou Havlíčkovou, Praha, 13. 1. 2016

12 Viz. Příloha č. 3 rozhovor se Šárkou Havlíčkovou, Praha, 13. 1. 2016

13 SAMKOVÁ, Kamila: *Nová síť – případová studie kulturní neziskové organizace v kontextu její transformace : diplomová práce*, Brno, Masarykova univerzita, 2013

který si stále hledá své diváky. Pojem „nové divadlo“ Nová síť používá jako PR nástroj. Kantorková dodává, že jde o cílený kalkul¹⁴.

Do tohoto označení by mohlo patřit mnohem více souborů, které dramaturgií, například udělování cen DNA, vůbec neprošli. Je nejednoznačný a není jasné kdo do něj patří. Nejsem si jistý, zda - li je vůbec potřeba takovouto škatulku uměle vytvářet.

5. Nová síť - současnost

Posláním Nové sítě je propojovat organizace a jednotlivce tak, aby se tvorba a živé umění staly organickou součástí běžného života. Podporou kreativity a svobodného jednání se podílíme na rozvoji současného umění a občanské společnosti v regionech ČR i v zahraničí.

Tímto prohlášením Nová síť otevírá své výroční zprávy.

Nová síť je nevládní kulturní nezisková organizace. Jde o zapsaný spolek. Svou činností je jediná svého druhu v České republice. V první řadě jde o network, který má za cíl cirkulaci nezávislých divadelních projektů po celé České republice. Po dobu 12 let soustavně podporuje uvádění nového divadla v regionech a zastřešuje úzce spolupracující síť regionálních organizací. Jako samostatné sdružení působí Nová síť z. s. od roku 2004. Za deset let své činnosti podpořila více než 100 projektů – inscenací, kterým zprostředkovala více než 500 repríz v regionech ČR a zahraničí, vytvořila podmínky pro 29 uměleckých rezidencí, spolupracovala se stovkami umělců, umělkyně a tvůrčích skupin v oblasti Performing arts, je v úzkém kontaktu s více než 60 organizacemi podobného zaměření v ČR a zahraničí a 9 pražskými produkčními domy. Realizovala 6 mezinárodních projektů, vydala 2 publikace (Autor Motor Animátor, Divadlo po rekonstrukci) a uspořádala na 26 veřejných diskusí a 1 mezinárodní konferenci na téma animace kultury. Společně s Českým centrem v Londýně připravila Nová síť úspěšnou výpravu Czech Dance Showcase na Edinburgh Fringe Festival 2013 s dvěma oceněními Herald Angels.¹⁵

„My, jako Nová síť jsme český kulturní network. Naše hlavní činnost je, že se snažíme síťovat. Živit networking – živit principy – že lidi něco sdílejí. Ať už jsou to hodnoty, zkušenosti, nápady, prostředí, vybavení, cokoliv“, říká Adriana Světlíková¹⁶, ředitelka festivalu Malá Inventura.

15 Nová síť. Výroční zpráva 2014 [online]. [cit. 2016-03-14] Dostupné z: <http://novasit.cz/download/ke-stazni.html>

16 Viz. Příloha č. 1 rozhovor s Adrianou Světlíkovou, Praha, 19. 12. 2015

5.1 Předmět činnosti

5.1.1 Network

Hlavním pilířem působení Nové sítě je, již zmíněný, network. Tedy síť regionálních partnerů po ČR, se kterými spolupracuje na cirkulaci nového divadla. Tito partneři nejsou ničím povinováni. Z partnerství neplynou žádná závazná práva a povinnosti. V praxi to znamená to, že pokud do své dramaturgie daný subjekt napojený v síti představení vzniklé za podpory Nové sítě nechce zahrnout, tak nemá povinnost, tak učinit. V Nové síti existuje dokument tzv. Deklarace partnerství, který vyjadřuje sounáležitost organizací a upřesňuje principy spolupráce v NS, formuluje podmínky a výhody participace na projektu¹⁷.

Dle slov Romana Černíka z plzeňského prostoru Moving Station, který je jedním z partnerů Nové sítě, si žádných povinností, které by z partnerství plynuly, vědomení. Říká, že jde vždy o dohodu¹⁸.

V kulturním networku je v tuto chvíli 13 partnerů.

- Nová síť – Praha
- Moving Station – Plzeň
- Divadlo 29 – Pardubice
- Valdštejnské imaginárium – Jičín
- OKO – Opava
- COOLTOUR – Ostrava
- DW7 – Olomouc
- Kontrapunkt – Hradec Králové
- Centrum kultury a vzdělávání Blatná – Blatná
- S radostí – Varnsdorf
- Kredance – České Budějovice

17 Nová síť. Výroční zpráva 2008 [online]. [cit. 2016-03-14] Dostupné z: <http://novasit.cz/download/ke-stazni.html>

18 Viz. Příloha č. 4 rozhovor s Romanem Černíkem, Praha, 27. 2. 2016

- Diod – Jihlava
- UFFO - Trutnov

Dle slov Marty Erbové z neziskové organizace Kontrapunkt dělá Nová síť důležitou práci v propojování regionů. Vidí velkou výhodu v přeposílání umělců. Díky setkávání jednotlivých regionálních promotérů dochází k profesní spolupráci a vzájemné edukaci kulturního směřování a řízení. Zdeněk Závodný z pardubického Divadla 29 se s Martinou Erbovou shoduje v kvalitě propojování. Kulturní mapa ČR je díky Nové síti mnohem více a lépe provázaná. Zdůrazňuje fakt, že Nová síť se věnuje reálným potřebám všech partnerů. Není to tedy uměle vytvořená platforma. Dle jeho slov jde o funkční network, díky němuž, již zmíněné, provázání mezi jednotlivými regiony může existovat. Dříve byly regiony odštěpené od pražského dění, ale i od dění v jiných částech republiky. Takto dochází k preciznější a rychlejší výměně zkušeností.

Andrej Harmečko z ostravského prostoru Cooltour vidí Novou síť spíše než jako myšlenkový trust a komunitu jako dramaturgickou platformu, díky které cirkulují představení a je pro samotného producenta partnerské organizace levnější uvedení daného představení, které je Novou sítí zaštitěno. Výhodou je kofinancování představení a možnost účasti na festivalu Malá inventura, kde se se všemi partnery potká a může shlédnout všechna představení, které dále může ve svém prostoru uvést.

Výhodu v kofinancování, tedy podílení se na financování uvedení daného představení v prostoru regionálního partnera ze strany Nové sítě, zmiňuje i Roman Černík¹⁹ z plzeňského Moving station. Možností networku je i to, že za jedny peníze představení projede republiku po regionálních partnerech. Někdy nastane situace, kdy kvůli grantu, potřebuje Nová síť odehrát určité představení a tak partnery osloví, aby dané představení uvedli. Současnou Novou sítí vidí spíše jako produkční organizaci, až „agenturu“. Není mu úplně jasný přerod, ke kterému za poslední roky vývoje Nové sítě došlo. Není to, dle něj, úplně zřetelné. Proměnil se určitý kamarádský svazek. „Myslím si, že je to tím, že je to samostatná organizace, která poskytuje spíše servis, než že koordinuje věci společně“ říká Černík. „Myslím si, že to je na druhou stranu zákonitý proces. Oni slyší na naše poznámky, slyší na naše potřeby a když je něco, co nechceme dělat, tak to prostě neděláme. Je to otázka diskuse“ dodává. Na začátku fungování Nové

19 Viz. Příloha č. 4 rozhovor s Romanem Černíkem, Praha, 27. 2. 2016

sítě měly striktně platit určité povinnosti jednotlivých členů. Například povinnost hostit ve svém prostoru minimálně tři představení, které jsou pod Novou sítí. Tyto požadavky se praxí neosvědčily a organizace je zrušila. V současné době z členství neplynou žádné povinnosti a závazky. Neplatí se žádné členské příspěvky. Existuje dokument s názvem „Deklarace partnerství“, který je signován partnery sítě, ale jde spíše o formální dohodu. Nemá žádnou právní hodnotu. Tedy žádný člen mezi sebou ani mezi samotnou Novou sítí nemá žádné závazky.

5.1.1.1. Deklarace partnerství

Tento dokument uzavírá Nová síť s partnery networku.

Obsahuje preambuli, kde vymezuje společný cíl a záměr. Jde o ožívání lokální kultury a výchovu diváka, podporu kulturní diverzity, živého umění, profesionalizace nově vznikajících skupin a začínajících umělců a samotný networking.

V oddíle „Společná ustanovení – podmínky“ udává parametry partnerské organizace. Ta musí být nezisková nebo veřejně prospěšná, či poskytující veřejnou službu. Dále provozuje celoroční činnost v oblasti kultury minimálně 2 roky a její zástupci se účastní celoregionálních setkání minimálně 1. ročně. Na základě dohody ve spolupráci s Novou sítí realizuje minimálně jednou ročně jednu z následujících možných aktivit:

- hostí rezidenční tvůrčí pobyt
- na základě dohody organizuje Malou inventuru či její Ozvěny
- hostí celoregionální setkání networku - poskytne zázemí
- hostí tour zahraničního projektu

Hostí minimálně jednou ročně projekt z programu Nová krev na scéně, na jehož výběru se po dohodě podílí.

Je po dohodě konzultantem při výběru hlavního programu festivalu Malá inventura, rezidenčních pobytech a nominacích cen Česká divadelní DNA

Řídí se PR manuálem /zaslaným min. jednou za rok v aktualizované podobě – používání log, formulací apod./

Vystupuje jako partner networku ve styku s širokou veřejností a ctí její dobré jméno. Zároveň je vázán mlčenlivostí o informacích, které nebyly jasně shledány networkem jako veřejné / například osobního, finančního a organizačního rázu/.

V dalším oddíle vytyčuje své pole působnosti:

- poskytuje bezplatné konzultace v oblastech grantů, produkce a dramaturgie kulturních akcí / projektů.
- po dohodě aktivně zastupuje partnery na úrovni státní správy, odborné i laické veřejnosti.
- vypisuje otevřené výzvy na rezidenční pobyty, výběr předkládá partnerům a spolufinancuje jejich realizaci v rámci networku, pokud je úspěšný v grantových řízeních
- vypisuje otevřenou výzvu do programu Nová krev na scéně a ve spolupráci s partnery vybírá projekty, které dále spolufinancuje – náklady na cestu, honoráře, /cirkuluje/ v rámci networku i mimo něj
- realizuje a spolufinancuje celoregionální tour po partnerech sítě zahraničního projektu, na základě výběru partnerů networku, pokud je úspěšný v grantových řízeních
- spolufinancuje Ozvěny festivalu Malá inventura
- pořádá a na základě dohody s partnerem financuje Malé inventury v regionech a podílí se na jejich produkci a dramaturgii
- produkčně zajišťuje, pořádá, financuje celoregionální meeting networku /nejméně jednou ročně/
- zajišťuje medializaci a propagaci networku Nová síť a na základě dohody i dílčích aktivit partnerů, včetně Malé inventury v regionech a jejích Ozvěn.
- poskytuje bezplatně ubytování a vstupy / pro 2 zástupce partnera/na festival Malá inventura Praha a v regionech, zprostředkovává prosíťování s hosty festivalu.
- spravuje databázi umělců a organizací na poli nového divadla.
- spravuje webové stránky Nové sítě, profil na sociálních sítích a 2 x ročně rozesílá newsletter o aktivitách networku.

- po dohodě působí jako mediátor na úrovni místních samospráv při řešení aktuálních problémů.
- vydává aktualizovaný katalog networku Nová síť, a to minimálně 1 x za 3 roky.

Deklarace obsahuje i tzv. mechanismus přijetí a vyloučení partnera.

- Nový partner je přijat na základě hlasování celého networku / elektronicky či osobně/, a to při vyslovení souhlasu minimálně dvou třetin stávajících partnerů.
- Podpisem Deklarace se kandidující organizace stává Partnerem networku, a to na dobu neurčitou.
- Partnerství je možné ze strany partnera ukončit kdykoli, a to písemně a s okamžitou platností.
- Partnerství lze vypovědět na základě hlasování celého networku / elektronicky či osobně/ a vyslovení nedůvěry minimálně dvou třetin stávajících partnerů.

Závěrečná ustanovení určují charakter celé Deklarace partnerství. Deklarace má charakter ujištění účastníků Deklarace o shodných úmyslech při zajišťování společného cíle. Účelem tohoto dokumentu není doslovná precizace jednotlivých práv a povinností při realizaci společného záměru. Stanovení jednotlivých práv a povinností bude předmětem vždy samostatné dohody, jejíž uzavření je podmínkou pro realizaci dalších společných aktivit. Partnerství se nedá nárokovat a neplyne z něj žádná právní odpovědnost či nárok.

5.1.2 Arts advokacie

Nová síť se zabývá arts advokací - je činná na ministerstvu kultury. V programech, které se snaží změnit grantový systém, nebo při tvorbě regionální kulturní koncepce. Snaží se vést dialog mezi představiteli veřejné správy, politickou scénou a občanskou veřejností. Dle Nataši Zichové z odboru umění, literatury a knihoven Ministerstva kultury funguje Nová síť jako nepostradatelný zdroj informací pro kontext tohoto odvětví²⁰.

20 Nová síť. [online]. [cit. 2016-02-05] Dostupné z: <http://novasit.cz/nova-sit>

Snaží se fungovat jako mediátor při tvorbě kulturních koncepcí daných regionů. Bývá nápomocná na poli kulturní politiky. Jednotlivými vazbami se snaží o tzv. depraogocentralizaci – upozaduje pozornost na Prahu a zajímá se o to, co se děje mimo hlavní město. Dle Adriany Světlíkové²¹ tím dochází k rozžívání lokálních aktivit, podpoře nápadů začínajících iniciativ daného regionu, které potřebují pomoc v začátcích svého úsilí.

5.1.3 Vzdělávání

V sekci vzdělávání se Nová síť věnuje bezplatným konzultacím, které pomáhají absolventům uměleckých škol, ale i umělcům, kteří o konzultaci projeví zájem. Tato platforma se jmenuje „hodinový produkční“. Za určený čas se Nová síť věnuje komukoliv, kdo potřebuje pomoc s produkcí, financemi, či granty. Využívá tak svých kontaktů ve prospěch začínajícího umělce bezúplatně. Konzultační hodiny bývají zpravidla ve čtvrtek od 10 do 13 hodin. Kvůli velkému zájmu z řad výkonných umělců se doba prodlužuje občas na celý den.

5.1.4 Otevřené výzvy

Od roku 2008 vypisuje Nová síť tzv. open cally – tedy otevřené výzvy umělcům, kteří tvoří na pomezí žánrů a snaží se hledat nové přístupy vyjádření. Do dramaturgie Nové sítě se může přihlásit jakékoli představení, které vzniklo v období prosinec předchozího roku až listopad stávajícího roku, nemá vlastního produkčního nebo produkční zázemí, vzniklo projektovým způsobem mimo zavedenou síť repertoárových divadel a má vyřešená autorská práva a náklady spojené se vznikem představení. O volbě rozhoduje tříčlenná dramaturgická rada, kterou tvoří dva zástupci spolupracujících regionálních kulturních organizací a jeden zástupce Nové sítě.

Otevřené výzvy za Novou síť koordinuje Petr Pola.

5.1.4.1 Tvůrčí rezidence v oblasti performing arts

Nová síť vyhlašuje open call na rezidenční pobyt obvykle dvakrát za kalendářní rok.

21 Viz. Příloha č. 1 rozhovor s Adrianou Světlíkovou, Praha, 19. 12. 2015

Otevřená výzva 2016 na rezidenční pobyt:

Rezidenční pobyt v délce 5 - 10 dní na období červen - listopad 2016. Rezidence je určena pro umělce a umělecké skupiny do 5 osob.

Cílem projektu je podpora živého umění a podmínek pro svobodnou tvorbu. Součástí přihlášky je seznam míst a přesných časových možností partnerů networku, kteří poskytnou rezidenci. Pobyt lze využít i pro již započaté projekty (vícefázová rezidence).

Nová síť vybraným projektům zajišťuje:

- rezidenční prostor včetně ubytování a náklady na stravování ve výši 200,- Kč na osobu a den
- jednorázový příspěvek 7.000,- Kč na osobu
- případnou prezentaci projektu v rámci networku a v PR materiálech Nové sítě
- na závěr rezidence možnost veřejné prezentace, tzv. work in progress či evaluace rezidenčního pobytu

Přihláška obsahuje:

- popis projektu
- profesní životopis alespoň jednoho účastníka rezidence
- motivační dopis
- přehled dosavadní činnosti, případně internetové odkazy s ukázkou předchozí práce²²

5.1.4.2 Nová krev

Podpora začínajících umělců je, dle Adriany Světlíkové, jedním z hlavních pilířů fungování Nové sítě.

Projekty, které se přihlásí k otevřené výzvě v sekci Nová krev, předkládají své portfolio. Celý tento výběr Nová síť poskytne všem partnerům networku. Ti posléze dají odezvu s kým by chtěli potenciálně pracovat a o koho konkrétně by

²² Nová síť. [online]. [cit. 2016-02-14]. Dostupné z: <http://novasit.cz/novinky/tvurci-rezidence-performing-arts.html>

měli zájem. Na tyto výzvy se hlásí mezi 15 – 30 projektů. Umělci, kteří jsou vybraní mají od začátku možnost využít představení se na festivalu Malá Inventura. Celý rok mají možnost bezplatných konzultací, pomoci v grantové problematice.

Podpořené projekty v rámci programu Nová krev:

2014	2015	2016
Trumpets in the Sky	GoG	Heydrich
Tešlon a Frkl	Umbilicus	Práce
Push the Button	Umění manipulace	Synovial
Inspirováno láskou		
4 měsíce osla		

2015

GoG

Sára Arnsteinová, jedna z performerů inscenace GoG, popisuje²³ průběh spolupráce s Novou sítí v rámci projektu Nová krev jako dobrou zkušenost. Když se jejich projekt dostal pod záštitu Nové sítě, spolehli se na produkční zajištění, které ale nedostali v takové míře, kterou očekávali. Oceňuje možnost hraní na festivalu Malá inventura, kde si jich všimli zahraniční producenti a tím získali nabídku k rezidenci na další projekt. Nová síť tuto rezidenci spolufinancovala. Hradila celé ubytování. Arnsteinová říká, že bez této finanční pomoci by projekt za takových podmínek, kterých se jim dostalo, vůbec nemohli realizovat. Ubytování v Kolíně nad Rýnem po dobu 3 týdnů stálo zhruba 30 000,-.

Z produkčního zajištění stran Nové sítě však byla velmi zklamaná. Produkční – stážistka, která měla projekt na starost, neplnila závazky a sliby, na kterých se s umělci dohodla. Nekomunikovala a nedávala žádnou zpětnou vazbu ohledně možných míst k hraní. Díky této zkušenosti zjistila, že se umělec sám musí více snažit a starat se o sebe a své fungování. Což je poněkud nepříjemné prozření, když samotná organizace má produkční stážistku, které byl projekt přidělen.

23 Viz příloha č. 2: rozhovor se Sárou Arnsteinovou, Praha, 8. 1. 2016

Adriana Světlíková přiznává, že šlo o pochybení z jejich strany. Stážistka nezvládla svou práci. Nová síť s ní stáž ukončila. Dle mého možnost mít svého produkčního v rámci networku, který se o můj projekt postará, buď být vůbec nemá, nebo má mít organizace takové kapacity, aby práci produkční vykonával dle dohody s umělci. „Ta produkční ani to představení neviděla, což mi přijde nejhorší. Ocenila bych, kdyby nám dali vědět, o každém místě, které obesílala, proč tam hrát nebudeme nebo budeme. To by mi úplně stačilo. To bych věděla, jestli ten člověk něco dělal nebo nedělal“ popisuje Arnsteinová. Na druhé straně si velice váží konzultační pomoci při psaní žádosti o grant

Představení GoG se v rámci networku odehrálo „pouze“ na Malé inventuře a v Plzni v Moving station. Nabídka přišla ještě z Varnsdorfu, ale to se hercům nehodilo termínově. V žádném jiném prostoru regionálních partnerů se neodehrálo. To Arnsteinovou mrzí, jelikož nedostali žádnou zpětnou vazbu. Jestli o ně nebyl zájem nebo jiné důvody.

Chyběla jí pečlivější komunikace, přehlednější harmonogram a možnosti, s čím můžou v Nové síti počítat. Přesto si velmi této zkušenosti váží. Díky ní dostali možnosti ke spolupráci a celkově otevřela oči v divadelní praxi.

2016

Práce

Autorský tým: Anežka Kalivodová, Tereza Magnan Benešová, René Vitvar

Performeréři / performerky: Anežka Kalivodová a Tereza Magnan Benešová

Světlo a zvuk: René Vitvar

Premiéra: 13.10. 2015, Meetfactory

Synovial

Koncept a režie: Marek Zelinka, Martin Talaga

Performeréři: Marek Zelinka, Martin Talaga

Premiéra: 5. 3. 2015, Divadlo Disk

Heydrich

Koncept a režie: Alexej Byček

Účinkují: Alexej Byček, Tomáš Brummel (housle)

Pohybová spolupráce: Jindřiška Křivánková

Dramaturgie: Jan Zeman

Scéna a kostýmy: Samiha Malehová

Světelný design: Martin Bitala

Premiéra: 4. června 2015, Studio ALTA, Praha²⁴

²⁴ Nová síť. [online]. [cit. 2016-02-13] Dostupné z: <http://novasit.cz/nova-krev-na-scene>

5.1.5 VARP - Visegrad Artist Residency Program

Nová síť je součástí Visegrad Artist Residency Program, který iniciuje mezinárodní Visegrad Fund. Program se zaměřuje na podporu inovace, experimentu a kreativity v oblasti Performing Arts. Nová síť funguje jako koordinátor tohoto programu pro ČR.

Visegrad Fund letos podpořil devět z celkově dvaceti přihlášených projektů. Do České republiky míří šest z devíti projektů, Slovensko bude hostit dva a Maďarsko jeden projekt.

V ČR budou podpořené projekty hostit ALT @RT z.u. (Praha), MOTUS, o.s. (Praha), Tanec Praha z.ú (Praha), JOHAN o.s. (Plzeň) a Kredance z.s. (České Budějovice).

Jediným podpořeným projektem z ČR, který získal rezidenční pobyt v rámci zemí V4 jsou VerTeDance. Ti zamíří do Stanice Žilina - Zárečie na Slovensku.

Podpořené projekty:

VerTeDance (CZ) / Stanica Žilina - Zárečie (SK)

Maciej Kuźmiński (PL) / JOHAN o.s. (CZ)

Contemporary Scene Foundation (funding body of Zawirowania Dance Center) (PL) / Kredance z.s. (CZ)

Pawel Korbus (PL) / Záhrada - Centrum nezávislej kultúry (SK)

Przemek Kamiński / Mateusz Szymanówka / Marta Ziótek (PL) / Art Quarter Budapest (HU)

SÍN Nonprofit Ltd. (HU) / ALT @RT z.u. (CZ)

Rita Góbi (HU) / MOTUS, o.s. (CZ)

Petra Fornayjová (SK) / ALT @RT z.u. (CZ)

Jaroslav Viňárský (SK) / Tanec Praha z.ú. (CZ)²⁵

²⁵ Nová síť. [online]. [cit. 2016-04-22]. Dostupné z: <http://novasit.cz/novinky/vysledky-varp---performing-arts.html>

Žádosti k rezidenci VARP 2016:

VARP - PA	do CZ	do HU	do PL	do SK	celkem
z CZ	-	1	1	1	3
z HU	6	-	0	1	7
z PL	4	1	-	1	6
z SK	3	0	1	-	4
celkem	13	2	2	3	20

Podpořené projekty 2016:

VARP - PA	do CZ	do HU	do PL	do SK	celkem
z CZ	-	0	0	1	1
z HU	2	-	0	0	2
z PL	2	1	-	1	4
z SK	2	0	0	-	2
celkem	6	1	0	2	9

Je zde patrná tendence hlásit se o rezidenci v ČR. Dle Adriany Světlíkové je to zřejmě i tím, že Nová síť posílá seznam všech možných hostujících organizací a kontaktů na ně všem žadatelům o rezidenci. Tím, dle jejích slov výrazně pomáhá jak rezidentům, tak hostujícím organizacím.

5.1.6 Kulturní zповědnice

Cílem tohoto projektu není akumulovat data a vytvářet statistiky - jde o podnícení k zastavení se a zamyšlení. Jde o setkávání na osobní, individuální úrovni. Rozhovor je anonymní. Průměrná doba rozhovoru je 10 minut. Kulturní zповědník je proškolený člověk - je-li třeba, může aktivně vést rozhovor. Lidé však ve zповědnici mají svůj klid a rozhovor se většinou odvíjí spontánně.

V roce 2014 měla kulturní zповědnice celkem 4 zastavení, která se setkala s nebyvalým ohlasem. Zastavení proběhla během celého roku v Jičíně, Opavě, Hradci Králové a Ostravě. Kulturní zповědnicí prošly desítky lid²⁶.

„Postavíme červenou budku doprostřed náměstí, sedneme si dovnitř a kdo jde kolem a potřebuje si od něčeho ulevit nebo se zaradovat, tak se tam zavře a vede se takový intimní dialog.“ Objasňuje Světlíková.

Na tento projekt Nová síť žádala o grant hlavního města Prahy 2015 ve výši 510 720,- s rozpočtem 825 720,-. Grantová komise se vyjádřila záporně s odůvodněním, že i přes jistou míru kreativity daného subjektu se nejedná o projekt kulturní, ale spíše sociologicko - psychologický. Nemá jisté cíle a především výstupy. Kulturní zповědnice nezvyšuje prestiž Prahy a kromě dalších otazníků je - v éře rozvinutých sociálních sítí - ve své podstatě zbytná.

O smyslu této aktivity si nejsem jistý. Pokud by se s názory dále pracovalo a jasným způsobem by se tyto podněty zpracovaly, poskytly se například místní samosprávě, daly by se zapracovat do kulturních koncepcí a potřeb daného města. Souhlasím s grantovou komisí HLMP o zbytnosti této iniciativy.

5.2 Přehled činnosti 2015

V roce 2015 Nová síť realizovala:

- Malá inventura Praha, Jičín, Opava
- Malá inventura Německo a Polsko
- Bienální přehlídka výsledků Visegradských rezidencí
- EFFE - rezidenční pobyty ČR a Evropa
- premiéra Give me 10 s
- výjezdy projektů ČR a zahraničí

²⁶ Nová síť. Výroční zpráva 2014 [online]. [cit. 2016-04-14] Dostupné z: <http://novasit.cz/download/ke-stazni.html>

- garanti programu Visegradských rezidencí VARPA
- Kulturní zpravodnice – České Budějovice a Karlovy Vary
- Otevření Moving station Plzeň
- organizace stěhování spolku Kredance České Budějovice
- nový katalog partnerů kulturního networku
- nové webové stránky
- program pro čerstvé absolventy Nová krev na scéně
- regionální meetingy networku Trutnov a Blatná
- Deklarace partnerství
- touring Krepsko a Freakshow
- konzultační a poradenská činnost Praha a Hradec Králové
- coaching – bezplatné konzultace pro absolventy uměleckých vysokých škol
- strategie, plánování kulturní advokacie

Rezidence v roce 2015:

- Sára Arnsteinová, Jiří Šimek a Marek Zelinka: Tanzfaktor Kolín nad Rýnem v termínu 12.7.-1.8.2015, pracovní název projektu JSEM SÁM
- Ondřej Lipovský: Městské divadlo Varnsdorf v termínu 19.7.-26.7.2015, pracovní název projektu PEŘÍ
- Depresivní děti touží po penězích: Městské divadlo Varnsdorf v termínu 22.-28.9. 2015, pracovní název projektu ČERNOBÍLÝ SVĚT
- Martin Šalanda: Centrum kultury a vzdělávání Blatná v termínu 15.-24.11.2015, pracovní název projektu BAKRABOSOŠET
- 2 rezidenční pobyty: Nikola Križková: Cooltour Ostrava v termínu 1.6.-13.6.2015, Městské divadlo Varnsdorf v termínu 26.10. do 28.11.2015, pracovní název GIVE ME 10 SECONDS

Konzultace

Hodinový produkční:

20.-23.6.2015 - v rámci festivalu Open Air, Festival evropských regionu, Hradec Králové

Konzultační a poradenská činnost:

63 konzultací v Praze pro pražské i mimo pražské zájemce, 28 konzultací s výjezdem do místa v regionech.

Malá inventura

Festivalu se zúčastnilo 31 zahraničních a 20 regionálních profesionálů

Cirkulace

16.2.2015 - Městské divadlo, Varnsdorf - Med Cup of Tea

18.2.2015 - Cooltour, Ostrava - Med Cup of Tea

25.2.2015 - Divadlo 29, Pardubice - Fragile

26.2.2015 - DW7, Olomouc - Fragile

20.4.2015 - Studio Hrdinů, Praha - Jožka Lipník

15.5.2015 - Depo 2015, Plzeň (před otevřením prostoru Moving Station) -
Umbilicus

18.5.2015 - Depo 2015, Plzeň - GoG

19.5.2015 - Depo 2015, Plzeň - Supernaturals

22.5.2015 - Kredance, České Budějovice - Supernaturals

12.6.2015 - Studio Hrdinů, Praha - Jožka Lipník

11.7.2015 - Luhovaný Vincent, Luhačovice - Les Fantomes

19.9.2015 - Valdštejská Lodžie, Jičín - Freakshow

20.9.2015 – Johan Centrum, Plzeň – Freakshow
24.9.2015 – Divadlo 29, Pardubice – Freakshow
25.9.2015 – Divadlo 29, Pardubice – Freakshow
28.9.2015 – Venuše ve Švehlovce, Praha – Freakshow
29.9.2015 – Divadlo na Cucky, Olomouc – Freakshow
25.9.2015 – Studio Hrdinů, Praha – Jožka Lipník
19.6.2015 – Open Air, Hradec Králové – Pičus není kretén
20.6.2015 – Open Air, Hradec Králové – Synovial
21.6.2015 – Open Air, Hradec Králové – Umbilicus
23.6.2015 – Open Air, Hradec Králové – Sólo pro Bedřicha
1.10.2015 – Komiksový festival, Brno – Jožka Lipník
7.10.2015 – Uffo, Trutov – Peklo
23.10.2015 – Johan centrum, Plzeň – Peklo
13.11.2015 – Vítr z hor, Varnsdorf – Amanitas: KoMIX
15.11.2015 – Vítr z hor, Varnsdorf – Unbilicus
19.11.2015 – Cooltour, Ostrava – Umění manipulace
27.11.2015 – Městské divadlo, Varnsdorf – Give me 10 Seconds
1.12.2015 – Johan centrum, Plzeň – Give me 10 Seconds

Networking

V rámci networkingu proběhla dvě regionální setkání, na kterých probíhalo mj. strategické plánování, prezentace otevřených výzev, formulovala se deklarace partnerství. První se uskutečnilo v Trutnově 6. a 7. 6., druhé v Blatné 5. a 6. 11. 2015.

6. Financování

Nová síť čerpá od svého počátku z dotačních programů Ministerstva kultury. Žádá v dotačních řízeních pro divadlo i tanec. Žádostí podává několik. Jak na celoroční činnost, tak například na festival Malá Inventura a další jednotlivé projekty. V posledních třech letech se dotace na festival Malá Inventura zvyšují, i když rozpočet festivalu je každý rok nižší.

Z rozhovoru s Natašou Zichovou z odboru umění, literatury a knihoven Ministerstva kultury vyplývá, že grantová komise má ohledně financování Nové sítě jisté pochybnosti. Dochází k duplicitě ve financování. Jednotliví partneři Nové sítě jsou z většiny také financováni MKČR a tudíž dochází k určité kolizi a netransparentnosti. Komise bude trvat na srozumitelném obhájení, jakým způsobem Nová síť s čerpanými prostředky nakládá.

Žádosti o grant Ministerstva kultury na celoroční činnost:²⁷

Dále Nová síť žádala finance v roce 2016 v obou sekcích, tedy divadlo a tanec, na projekt „Tvůrčí rezidence v regionech“. Rozpočet tohoto projektu byl 597 000,- a žádosti byly ve výši 297 000,-. Ani v jedné sekci Ministerstvo kultury projekt nepodpořilo.

Poněkud mne zaráží srovnání rozpočtů v průběhu tří let. Mezi roky 2014 a 2016 jde o rozdíl skoro 2, 5 mil.²⁸

Nová síť pravidelně žádá o grant na celoroční činnost i na hlavním městě Praze. V roce 2013 i 2014 šlo o částku 300 000,-. V roce 2014 byla příjemcem grantu i na festival Malá inventura – 500 000,- a na projekt Pražská kulturní DNA – 200 000,-. V letech 2015 – 2016 šlo o dvouletý grant na festival Malá inventura (2015 – 700 000,-; 2016 – 650 000,-).

Na celoroční činnosti 2016 žádala o dotaci ve výši 474 600,- s celkovými náklady 984 000,-. Příspěvek byl přidělen ve výši 100 000,-.

Grantová komise se k žádosti o grant 2016 vyjádřila takto: „Nová síť je etablovaná, léty prověřená, kvalitní organizace, která podporuje specifické aspekty ve vývoji uměleckých neziskových organizací tím, že aktivně provozuje kulturní advokacii a organizuje profesionální networking jednotlivých kulturních

27 Viz příloha č. 5: Souhrnné tabulky financování Nové sítě

28 Viz příloha č. 5: Souhrnné tabulky financování Nové sítě

subjektů. Dále s koncepční přesností pořádá diskuse a provozuje grantové poradenství. Vzhledem k vysoké kredibilitě žadatele doporučujeme jednoznačně podpořit.

6.3 Projekt Culture 2007 - 2013 (EU dotace)

Nová síť byla součástí projektu spolupráce financovaným programem EU Culture. Tento program je od svého vzniku zaměřen především na podporu neziskových mezinárodních projektů spolupráce evropských kulturních organizací ze všech kulturních oborů s výjimkou audiovizí (divadlo, hudba, tanec, literatura, výtvarné umění, kulturní dědictví, design, architektura) a na překlady literárních děl.

V období let 2007 - 2013 podpořil program s rozpočtem zhruba 57 mil. Eur ročně 20 000 umělců a kulturních profesionálů, aktivity více než 1000 organizací a rovněž překlady 500 literárních děl.

Mezi lety 2007 - 2013 se české kulturní organizace zúčastnily mezinárodních projektů ve 160 případech (v 51% se pak jednalo o participaci jedné organizace na více projektech). Celkově pak bylo realizováno 148 projektů s českou účastí v celkové výši grantů přibližně 1, 5 miliardy Kč. (Jedná se o celkovou sumu podpory mezinárodních projektů. Granty jsou udělovány projektům, na kterých spolupracuje více organizací z různých zemí. Není tedy možné určit konkrétní částku, která směřovala přímo českým organizacím).

Zapojit se do programu Kultura je poměrně náročné. V hlavní části programu zaměřené na podporu mezinárodních projektů musí organizace splnit náročné podmínky spočívající především v zapojení několika subjektů z několika různých zemí, které mají přístup do programu (tři až šest organizací), a předkládané projekty musí vykazat skutečnou spolupráci všech partnerů a evropský rozměr (projekty nesmí mít pouze místní či národní charakter a jejich dílčí aktivity by se měly uskutečnit ve více zemích).

Hlavním cílem programu je povznést kulturní oblast sdílenou Evropany založenou na společném kulturním prostoru, a to prostřednictvím rozvoje kulturní spolupráce mezi tvůrci, kulturními aktéry a kulturními institucemi v zemích účastnících se programu, s cílem podpořit vznik evropského občanství²⁹.

29 Kultura. [online]. [cit. 2016-04-11] Dostupné z: http://www.programculture.cz/media/document/e_kultura_culture_po-revizi.pdf

Dle slov Šárky Havlíčkové, která tento projekt vedla, se propojili zahraniční promotéři s těmi českými, tím docházelo k propojování a nabízení jednotlivých spoluprací³⁰.

6.3.1 Nová síť jako vedoucí projektu „Rozvoj nového umění (DNA)“

Realizace: 2009 - 2010

Vedoucí projektu: Nová síť, o. s.

Spoluorganizátoři:

- Katedra kultury, PL

Katedra kultury při Varšavské univerzitě.

- L1 Fuggetlen Tancmuveszek Tarsulasa Egyesulet, HU

Asociace na podporu a popularizaci současného tance, založena roku 1998 maďarskými nezávislými tanečnicí. Sídli v Budapešti. Každoročně pořádá L1danceFest (dříve Contemporary Dance Festival L1). Asociaci vedou Zsolt Varga a Márta Ladjánszki.³¹

- Entre Scenen, DK

Jde o dánskou produkční jednotku, která produkuje a koprodukuje dánské i mezinárodní projekty v oblasti performing arts. Organizuje festivaly, iniciuje experimenty, rezidence a workshopy. Provozuje svůj prostor od roku 2000, kde probíhají převážně taneční představení, nový cirkus, hudební divadlo. Sídli v dánském Aarhusu³².

- Drstvo Gledalisce Glej, SI

Slovinské experimentální divadlo, vzniklé v roce 1970 sídlící v Ljubljani. Nabízí příležitosti začínajícím autorům, malým formám – work – in- progress, uvádí představení v angličtině, nebo s anglickými titulky, iniciuje rezidence.³³

30 Viz. Příloha č. 3: rozhovor se Šárkou Havlíčkovou, Praha, 13. 1. 2016

31 L1. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.l1.hu/en/about/>

32 Entre Scenen. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://entrescenen.dk/om-os/>

33 Drstvo Gledalisce Glej. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.glej.si/en/glej/about-glej-theatre/142>

- A4 Asociácia združení pre súčasnú kultúru, SK

Multifunkční nekomerční centrum současné kultury, orientované na tvorbu, prezentaci a vzdělávání v aktuálních projevech současného divadla, tance, hudby, filmu, vizuální kultury a umění nových médií. Vede projekt A4 – nultý prostor, který je vyústěním práce několika občanských kulturních organizací. Sídlí v Bratislavě.³⁴

Projekt DNA byl kromě programu Evropské unie Kultura podpořen i Mezinárodním visegradským fondem, Ministerstvem kultury ČR a Hlavním městem Prahou.

Tento projekt podporoval mladé talentované umělce na poli tzv. nového divadla, kteří:

- pracují na projektové bázi mimo síť stávajících repertoárových divadel
- se umělecky pohybují na pomezí pohybového, fyzického, tanečního, vizuálního, nonverbálního či experimentálního divadla, pantomimy, street artu či tyto žánry kombinují
- hledají nové výzvy pro svou tvorbu

Hlavním cílem projektu bylo podpořit umělecký růst, mezinárodní mobilitu a dobré profesionální zázemí a vztahy s profesními kolegy i s publikem v Evropě. Úkolem DNA bylo podporovat nové myšlení, nové nápady a jejich tvůrce, vytvořit genovou základnu pro inovativní vyjadřování, kreativní dialog a svobodu umělecké tvorby. Projekt DNA měl ambice přinést nové možnosti spolupráce pro umělce ve střední Evropě, se zvláštním zaměřením na postkomunistické země. V rámci projektu probíhala pracovní setkání, workshopy, rezidenční pobyty, součástí bylo i několik evropských festivalů (Pro-téza Bratislava, East Gate Open Aarhus, Malá inventura Praha, L1 festival Budapešť) a bylo podpořeno 65 hostujících představení.

Na projekt DNA navázal v letech 2011 – 2013 projekt Development of New Art Continuum, kterého se pod vedením Nové sítě zúčastnilo dalších šest partnerů³⁵.

34 A4. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.a4.sk/info>

35 Kultura. [online]. [cit. 2016-04-11] Dostupné z: http://www.programculture.cz/media/document/e_kultura_culture_po-revizi.pdf

Pokud si v současné době zadáte do vyhledávače adresu stránek, které patřily projektu DNA (www.dna-project.eu), můžete se dočíst informace o sázkových hrách. Stránky již nejsou spravovány tímto projektem. Poněkud úsměvný nástupce webové adresy.

6.3.1.2 Projekt Development of New Art Continuum - 2011 - 2013

Na projekt DNA navázal další projekt financovaný z programu Culture - DNA Continuum.

Koordinátor:

- Nová síť

Partneři:

- Bora Bora, DK

Prezentuje, produkuje a koprodukuje představení, organizuje festivaly, iniciuje rezidence a workshopy. Zprostředkovává kontakt mezi publikem v domovském Aarhusu a evropskými umělci.

- L1, HU

viz. předchozí projekt

- A4 - Associations for Contemporary Culture, SK

viz. předchozí projekt

- Chorea Theatre Association, PL

Asociace založená v roce 2004 v polském Lublinu. Jde o kolaboraci mezi dvěma uměleckými skupinami. Organizuje mezinárodní divadelní workshopy, dílčí umělecké projekty a festivaly.

- Schloss Bröllin, GE

Sídlí na německo - polském pomezí. Poskytuje rezidenční pobyty v prostorách zámku. Zabývá se uměleckou produkcí, kulturním networkingem - regionálním, lokálním i mezinárodním, kulturní a socio - kulturní prací s mládeží.

- Fish Eye artistic association, LT

Nepodařilo se mi vyhledat informace, týkající se chodu této asociace.

Celkové náklady na projekt: 453 000 EUR

Maximální příspěvek EU: 200 000 EUR

Celkově požadováno: 60 000 EUR

Dlouhodobý cíl tohoto projektu byla podpora talentovaných začínajících umělců, jejich kreativního růstu a výměny zkušeností, mezinárodní profesní propojení. Chtěl nadále pokračovat v nastartované práci z minulého projektu DNA, který byl podpořen z programu CULTURE. Hlavním pilířem tohoto projektu byla mobilita umělců, promotérů a dalších kulturních profesionálů.

Dalším cílem tohoto projektu bylo hledání nových a inovativních cest k podpoře kreativity a růstu jednotlivců a uměleckých skupin a organizací.

Snahou bylo rozšířit počet partnerů networku, tak aby se dosáhlo optimální geografické působnosti.

Projekt se skládal ze 4 programových částí:

LAB: 7 rezidencí, 1 workshop festival, 1 kulturní think - tank

MATRIX: 1 umělecká koprodukce - oceněna cenou Reumert 2013 - nejlepší taneční představení Dánska

HELIX: 11 festivalů (showcasů) v partnerských zemích

CODE: 1 cirkulace nových prací a 3 cirkulace po partnerských zemích, 5 setkání expertů, 1 promo video, 3 prezentace o DNA networku

Adriana Světlíková na jedné straně říká, že finance z evropských dotací organizaci velmi pomohly, ale koordinace a vedení těchto projektů Novou sítí velice vyčerpalo po personální stránce. Na další kooperaci se zahraničím nebo participování na dalších dotačních programech EU nemají v současné chvíli kapacity. S jinými evropskými sítěmi Nová síť reálně nekooperuje. V žádné jiné kulturní síti zapojená není.

7. Organizační struktura

Nepodařilo se mi dostat se k formálním stanovám spolku. Ve veřejném rejstříku, kde by, dle zákona, měla tato listina být k dispozici, není.

Nová síť jakožto zapsaný spolek je formálně řízena předsedou spolku, kterým je Dagmar Kantorková. Místopředsedou spolku je Adriana Světlíková, která je i ředitelkou festivalu Malá Inventura. Třetím členem spolku je Petr Pola, který se v Nové síti stará převážně o PR.

Nikdo z Nové sítě není v organizaci zaměstnaný. Všichni pracují jako OSVČ na své živnostenské oprávnění.

Organizace sídlí v pražských Holešovicích v ulici Osadní. Má k dispozici dvě kanceláře. Pronájem těchto prostor v roce 2012 činil 135 000,-.

O chod sítě se stará ještě produkční Lucie Šeflová. Dagmar Kantorková vidí výhodu v tak malém týmu lidí. Nová síť je dle ní velmi dynamická a vidí zde možnost rychlé reakce a změny.

Během festivalu Malá inventury se na chodu podílí cca. devět externistů.

Regionální partneři nejsou v rámci kulturního networku nijak právně spjati.

Před necelým rokem Nová síť aktualizovala své webové stránky, které jsou v současné době poměrně dosti přehledné. Dále využívá facebookový profil.

8. Výstupy činnosti

8.1 Festival Malá inventura

Festival Malá inventura vznikl v roce 2003 v prostoru Alfred ve dvoře. Z počátku ho organizovala produkční jednotka MOTUS.

Festival Malá inventura je přehlídkou projektů, které se dají zařadit do odvětví nového divadla. Cílem festivalu je snaha podpořit cirkulaci těchto projektů po ČR, prezentace české kultury v zahraničí, networking a navázání další spolupráce. Organizátoři se snaží na tento festival pozvat regionální i zahraniční promotéry – ředitele, dramaturgy, kurátory a další kulturní činitele. Cílem festivalu je rovněž nabídnout čas a prostor pro společné setkání (síťování) nejen mezi promotéry, ale i umělci a organizátory festivalu. Probíhá v Praze.

Snahou festivalu je propagovat žánr „nové divadlo“.

Dramaturgii festivalu sestavují partneři networku a scény, na kterých se festival odehrává.

Ze čtyřdenní přehlídky se festival rozvinul na více než týdenní přehlídku produkcí spřízněných prostorů a souborů. Malá inventura se koná každoročně poslední týden v únoru. Letos se konal čtrnáctý ročník.

Partnerské organizace - domovské scény, se za uplynulých 10 let proměnily, v roce 2003 se festival odehrál na jediné scéně v divadle Alfred ve dvoře (odehrálo se 5 představení). V následujícím roce se k festivalu s podtitulem "Vše, co jste chtěli vidět na nezávislé divadelní scéně a minulý rok jste to nestihli" přidal experimentální prostor NoD/Roxy (odehrálo se 13 představení). V roce 2005 se partnerem festivalu stalo divadlo Archa a organizace Nová síť, která festival začala pořádat samostatně až od roku 2008 (v hlavním programu se odehrálo 24 představení, z toho celkem 14 titulů). V rámci doprovodného programu proběhl koncert, výstava a festivalový večírek.

Rok 2006 a podtitul "Nový výkvět na divadelní scéně" přilákal další partnerství. Přidalo se divadlo Nablízko, Duncan Centre, Studio DAMÚZA a Žába na prameni o.s. Odehrálo se 22 představení (19 titulů), a to i na scéně Eliadovy knihovny Divadla Na zábradlí.

Malá inventura - "Loňská divadelní líheň" v roce 2007 byla ve stejném složení, odehrálo se 24 představení (21 titulů). Malou inventuru - "Ztraťte hlavu pro divadlo" v roce 2008 již samostatně pořádala Nová síť. Ke stávajícím partnerům se připojilo i divadlo Ponec. Dějištěm festivalu bylo kromě partnerských prostorů i divadlo Minor, Rock Café, České muzeum hudby, La Fabrika a Bio Oko. Odehrálo se 25 představení (25 titulů). V rámci doprovodného programu proběhla konference na téma Animace kultury. V roce 2009 se k festivalu s podtitulem "Divadlo v jiném balení" přidalo StudioAlt@-hala 30, La Fabrika a Hala C o.s. Počet odehraných představení byl stejný jako v předchozím roce. Novinka - setkání umělců a promotérů "Sbal ho/ji/to!" se stalo nedílnou součástí všech následujících ročníků. Malá inventura 2010 - "Divadelní nářez" se stal poprvé součástí projektu DNA. Novou domovskou scénou se stala Meetfactory. Odehrálo se celkem 27 představení (24 titulů), z toho 7 zahraničních. Doprovodný program se rozrostl, kromě tradiční výstavy, festivalového zahajovacího večírku, Sbal ho/ji/to! vznikl i interaktivní happening ve veřejném prostoru tzv. Cenné papíry na doručitele.

V roce 2011 zněl podtitul festivalu "Divadlo je všude". Odehrálo se 16 představení, novým hracím prostorem se stalo divadlo Komédie. Doprovodný program nabídl poprvé workshopy (Mluvit jasně, Viděno jinak, Pište o divadle). V roce 2012 se Malá inventura uskutečnila podesáté, s podtitulem "Deset let poctivý divadelní práce". Ke stávajícím partnerům festivalu (StudioAlt@-hala 30, divadlo Ponec, Nablízko, Meetfactory, NoD/Roxy, Motus - divadlo Alfred ve dvoře a divadlo Nablízko) se připojila Nová scéna Národního divadla a občanské sdružení ART Prometheus (s dočasným prostorem BLINK v Jateční 3, Praha 7), jež reprezentuje linii nového cirkusu.

Domovskými scénami festivalu Malá inventura 2016 byly Studio ALTA, Divadlo Archa, Ponec - divadlo pro tanec, MeetFactory, Motus - produkce divadla Alfred ve dvoře, Studio Hrdinů, Venuše ve Švehlovce a Veletržní palác (NG).

Malá inventura se na podzim přesouvá z Prahy do regionů. V tomto roce 2016 se bude konat v Jičíně, Opavě a Českých Budějovicích. Tím se jednotlivé představení, které byly k vidění na festivalu v Praze dostanou v rámci networku i do prostorů regionálních partnerů organizace.³⁶

³⁶ SAMKOVÁ, Kamila: *Nová síť – případová studie kulturní neziskové organizace v kontextu její transformace : diplomová práce*, Brno, Masarykova univerzita, 2013

8.2 Ceny Česká divadelní DNA

Každé dva roky se v rámci festivalu Malá inventura uskutečňuje „galavečer“ předávání cen Česká divadelní DNA. Dle propagačních materiálů Nové sítě se tato akce koná jako projev úcty výrazným osobnostem v oblasti nového divadla.

Ceny DNA byly založeny za účelem přínosu respektu oboru nového divadla.

Nominace vybírají regionální partneři. Jelikož je žánr nového divadla velice široký a nejednoznačně definovatelný, výběr je odvislý v podstatě pouze na vkusu partnerů sítě. Tímto může docházet a dle mého i dochází k určité dramaturgické uzavřenosti.

V rámci České divadelní DNA 2016 se předávalo pět cen ve třech kategoriích.

- tři ceny za výjimečný počin na poli nového divadla
- jedna cena za mimořádný dlouhodobý přínos, rozvoj a podporu nového divadla
- jedna cena za mimořádnou prezentaci českého nového divadla v zahraničí

Nominováni na cenu Česká divadelní DNA 2016 byli:

3x cena za výjimečný počin na poli nového divadla

- VerTeDance, Jiří Havelka, Clarinet Factory / **Korekce**
- Studio ALTA / **komunitní aktivity, otevření zkušebny 23 a „náhradní obývací“**
- Handa Gote research & development / **Mutus Liber**
- Tým Jatka 78 / **Realizace a otevření multifunkčního prostoru Jatka 78**
- Jiří Vydra a kol. / **Kulturní imaginárium**
- Pavel Zajíček, Miroslav Bambušek, DG 307, Studio Hrdinů / **Pustina**
- Handa Gote research & development / **Svěcení jara**
- Wariot Ideal / **GundR**
- Monstrkabaret Freda Brunolda / **Jožkalipnikjebožíčlověkaneumíhát! - 12 let / 17 dílů**
- ME-SA / **Supernaturals**

cena za mimořádný dlouhodobý přínos, rozvoj a podporu nového divadla

- Pavel Štourač

cena za mimořádnou podporu a prezentaci českého nového divadla v zahraničí

- Márta Ladjánszki, Maďarsko

9. Budoucnost Nové sítě

Ředitelka Nové sítě Dagmar Kantorková říká, že networku chybí publicita. „Děláme spoustu věcí, aniž by to lidi viděli. Nedáváme o sobě moc vědět.“ Je diskutabilní, jestli kulturní network má o sobě dávat vědět, jestli pro svou práci a náplň svého zaměření potřebuje publicitu. Pro příští rok chce Kantorková a její spolupracovníci klást důraz na PR o svých aktivitách. „Tím, že o sobě nedáváme vědět, co děláme a tak dále, si kritici Nové sítě stále myslí, že děláme velice úzkou a omezenou dramaturgii a že jsme agentura, což tak není posledních pět let.“

Nová síť bude nadále pokračovat ve svých aktivitách tak, jak jsou v této práci popsány. Nechce přesahovat v působnosti území České republiky. Žádnou rozsáhlejší kooperaci se zahraničními organizacemi neplánuje. Chtěla by se věnovat více vzdělávání. Lektoringu absolventů uměleckých škol.

Dále chce oddělit zásadním způsobem své činnosti v podobě osamostatnění festivalu Malá inventura. Ten by nabyl vlastní právní subjektivitu a formálně by vystoupil z činnosti Nové sítě. Ta by se mohla, dle Světlíkové, soustředit více na vlastní poskytování služeb.

Jak Dagmar Kantorková, tak Adriana Světlíková v nadsázce uvedli, že cílem Nové sítě je to, aby vůbec nemusela existovat a network fungoval samostatně bez této „mateřské“ organizace.

10. Závěr

V úvodu práce jsem si vytyčil cíl poznání chodu kulturní sítě. Věnoval jsem se Nové síti, která je, zatím, ojedinělým networkem na poli nezávislé kultury. V práci jsem tuto organizaci rozložil na jednotlivé předměty činnosti, snažil jsem se rozklíčovat její financování, pracoval jsem s údaji, poskytnutými Novou sítí, veřejnými zdroji nebo publikacemi. Velká část práce je ovlivněna rozhovory s lidmi, kteří byli nebo jsou v Nové síti činní, s Novou sítí se ve své práci nějak potkali, případně pod Novou sítí fungovali jako umělci.

Na chod této organizace jsem si udělal jisté názory, ale všechny procesy, které se s její činností pojí, jsem nerozklíčoval. Hlavně co do financování networku. Myslím, že na to, že v Nové síti stabilně pracují 4 lidé (na živnostenské oprávnění) má organizace přemíru aktivit a nejsem si jistý, zda - li všechny dělá nejlíp jak dovede. Jak Světlíková, tak Kantorková zmiňovaly nedostatek kapacit. Dle mého není potřeba vyvíjet kvantitativně tolik aktivit a na místo toho se soustředit na pilíře, které Nová síť v počátcích měla a díky kterým vznikla. V současné době těch skutečných pilířů je, dle mého, více, než jsou schopni vykonávat.

Zároveň si myslím, že pojem „nové divadlo“ uměle dělí nezávislou divadelní scénu. Ti, kteří jsou v dramaturgii, například udílení cen DNA, ti jsou to „nové divadlo“? Moc tomu nerozumím. Jestli snaha se odlišit a uměle vytvořit určitou „novou kulturu“, která má svoje pravidla, není spíše na škodu? Možná to tak Nová síť nedělá a nechce, ale na mne to tímto směrem působí.

Nic to nemění na tom, že spolupráce a sdružování se do celků a organismů v podobě sítí je, z mého úhlu pohledu, prospěšná ne obousměrně, ale „mnohoseměrně“. Ve všech kulturních sítích, které jsem poznal, se zmiňuje výměna zkušeností. Možnost sdílení práce a dostání odezvy od kolegů, kteří dělají svou práci za podobným, ne - li stejným účelem, je nejen motivující, ale sebenaplňující. Jak již jsem na začátku práce napsal - každá síť pracuje jinak. Rozhodně by měla být pružná, slyšet na hlasy jednotlivých buněk. Zároveň sama vědět, pro koho, co dělá, kam směřuje. Možná to zní hloupě, jelikož jsou to naprosto základní marketingové a manažerské poučky, ale směr a cíle se mění, zvláště u sítí, které reagují na více podnětů než třeba jedno určité kamenné divadlo. U Nové sítě si nejsem jistý směrem, ani hlavním cílem.

Seznam použitých zdrojů:

1. Arts Lexikon [online]. [cit. 2016-03-23]. Dostupné z: <http://www.artslexikon.cz//index.php?title=Networking>
2. SULŽENKO, Jiří. *Evropské kulturní sítě: diplomová práce*. Praha : Akademie múzických umění v Praze. Katedra produkce, 2005
3. IETM [online]. [cit. 2016-02-12] Dostupné z: <https://www.ietm.org/en/about>
4. IETM [online]. [cit. 2016-02-12] Dostupné z: <https://www.ietm.org/en/about/fact-figures>
5. IETM [online]. [cit. 2016-02-12] Dostupné z: <https://www.ietm.org/node/5451>
6. TransEuropeHalles [online]. [cit. 2016-03-02] Dostupné z: <http://teh.net/about-us/>
7. TransEuropeHalles [online]. [cit. 2016-03-02] Dostupné z: <http://teh.net/academy/>
8. SAMKOVÁ, Kamila: *Nová síť - případová studie kulturní neziskové organizace v kontextu její transformace : diplomová práce*, Brno, Masarykova univerzita, 2013
9. Nová síť. Výroční zpráva 2014 [online]. [cit. 2016-03-14] Dostupné z: <http://novasit.cz/download/ke-stazni.html>
10. Nová síť. Výroční zpráva 2008 [online]. [cit. 2016-03-14] Dostupné z: <http://novasit.cz/download/ke-stazni.html>
11. L1. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.l1.hu/en/about/>
12. Entre Scenen. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://entrescenen.dk/om-os/>
13. Drstvo Gledalisce Glej. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.glej.si/en/glej/about-glej-theatre/142>
14. A4. [online]. [cit. 2016-04-18] Dostupné z: <http://www.a4.sk/info>

15.Kultura. [online]. [cit. 2016-04-11] Dostupné z:
[http://www.programculture.cz/media/document/e_kultura_culture_po-
revizi.pdf](http://www.programculture.cz/media/document/e_kultura_culture_po-
revizi.pdf)

Příloha č. 1: přepis rozhovoru s Adrianou Světlíkovou

AS: My, jako Nová Síť, český kulturní network, naší hlavní činností je, že se snažíme síťovat. Živit networking – živit principy – že lidé něco sdílejí. Ať už jsou to hodnoty, zkušenosti, nápady, prostředí, vybavení, cokoliv. Je to obrovský fenomén. Věc, která má neuvěřitelné rozměry a mechanismy toho jak funguje. Ne na velké úrovni, ale na té místní a učit vůbec lidi komunikovat to, že oni si vlastně nekonkurují, ale že si naopak sdílejí hodnoty a že toto je cesta k tomu, aby se ta změna vůbec děla. Je to strašně důležité. Je to sice velmi mravenčí práce a člověk musí už mít nějaké zkušenosti s těmi mechanismy a vůbec jak s těmi lidmi jednat. Je to normální psychologie, až skoro psychoterapie. Je to strašně náročné prostředí. Organizace fungují ve složitých podmínkách. Každý si hlídá své teritorium. Má své téma. A nedokáže se vlastně uvolnit, nadechnout a podat si vzájemně ruce tak, aby se utvořil kruh, ve kterém se dá něco dělat.

Vyhradili jsme si rynek kultury, dali jsme si mantinely, že dál přesáhnout už nedokážeme, ale i tak to má jistou mezioborovost.

JT: Jak jste začínali? Chtěl bych vědět drobnou historii a vůbec motivaci pro samotný vznik Nové sítě. Jak to tady před těmi desíti lety vypadalo?

AS: Vlastně ten projekt, já jsem tady asi šest let, možná déle, tedy nebyla jsem úplně u toho vzniku, ale Nová síť vznikla takovou nenápadnou formou. Její podhoubí, vůbec nápad, vznikl ještě když měla kanceláře v Divadle Alfred ve dvoře, kde začali první ročníky festivalu Malá Inventura. Kde se dohodlo několik pražských scén – Alfred ve dvoře, NoD a další – dohodli se na tom, že budou prezentovat to, co se stalo za uplynulý rok. Udělala se taková malinká přehlídka, pak se ukázalo, že se nedá dívat jen na to, co se stalo v Praze, že je potřeba prezentovat těch věcí více. I co se stalo v regionech a tím jak se přehoupala tato myšlenka do regionů, tak se ukázalo, že je potřeba k té síti kamenných divadel, které mají svoje scény, vytvořit nějakou alternativní jinou síť, která by zastupovala ty nezávislé scény nebo produkce. Takže k té staré síti se vytvořila Nová síť. Nová síť je v jistém smyslu alternativou nebo doplňující síť, která zahrnuje ty nezávislé scény nebo produkce – projekty, které nejsou v rámci

kamenných divadel. Toto byla původní myšlenka proč Nová síť vůbec vznikla, s tím že se pak ukázalo, že to má obrovský potenciál. To znamená, že my těmi vazbami se snažíme o tzv. depracogcentralizaci. Pozornost na Prahu upozadíme a začneme se zajímat o to, co se děje mimo Prahu a tím pádem přišlo na rozžívání lokálních aktivit, podporu nápadů začínajících iniciativ, které potřebovali pomoci. V Liberci, v Plzni, v Českých Budějovicích, v Ostravě atd. Takže se z toho postupně stal takový velmi živý network, který má základnu dodnes v Praze. Nová síť je network různých partnerů po celé ČR, kteří spolu sdílejí vše, co jde. Jsou v kontaktu, ale i na poli kulturní politiky, nebo se snaží posouvat věci ven. Se samosprávou pomáháme. Děláme mediátory, snažíme se podporovat kulturní koncepce, aby se změnili. Těch činností je spousta. Ještě k tomu jsme koordinátoři, kteří se o ten network starají. Takže kromě toho, že se staráme o network, tak se ještě snažíme vzdělávat. Jeden náš hlavní výstup je, již zmíněná, Malá inventura, která teď bude mít čtrnáctý ročník a rozrostla se i do dalších regionů. Ale nechceme, aby to byl jen festival mezioborový, je na něj nabalená spousta networkingových akcí. To je gró toho festivalu. Krom toho, že přijedou lidé ze zahraničí a z regionů, tam je velký prostor pro to, aby měli čas si popovídat, říct si co kdo shání, vyměnit si zkušenosti. Nabalují na sebe různé rezidenční pobyty, dělají více-fázové rezidence, různé koprodukční projekty. Ukazuje se, že ta naše činnost je založená opravdu na hranici nějakého síťování, až komunitního způsobu produkční činnosti. Samozřejmě ti kteří s NS fungují jako partneři, tak mají jasná pravidla jak se stát partnerem. Lidé se na tom musejí aktivně podílet. Na různých dramaturgických výběrech, kulturní politice. Má to spoustu rovin.

Co je na tom velmi ojedinělé a zvláštní je to, že to není institucionalizovaná činnost. Nesnažíme se dělat to, abychom měli smlouvu: „Podepiš a jsi partner!“. Vše je na přátelské bázi. Přemýšleli jsme o tom, jestli tomu nedat pevný rámec, udělat si pevný profil, že na první dobrou tomu všichni rozumí. Dodnes málokdo vůbec pochopí, jak NS funguje. Je to takové mraveniště v českém rybníčku. Ale nefungovalo by to. V networkingu je strašně důležité mít vše založené na lidském kontaktu, na tom, že komunikujete, že to není jen na papíře, smluvně uzávorkované, protože pak to není vůbec pružné. Stanoví se mantinely a lidé v tom nemají svobodu se pohybovat.

JT: Funguje to bez těch mantinelů?

AS: Právě, že to funguje. My jsme pak ten network rozšířili. Před šesti lety jsme iniciovali projekt, který se nám podařilo financovat evropskými penězi. Network jsme rozšířili do Evropy. Udělali jsme projekt, který se jmenoval Development of New Art, což byl evropský network. Využili jsme kontaktů ze zahraničí a na stejné bázi jsme začali fungovat v rámci Evropy. Což bylo strašně zajímavé, jelikož mentality byly úplně jiné. Dánsko, Maďarsko, Litva. A tam už to muselo být dané smluvně, protože EU - to je 60 % byrokracie. Projekty se velmi povedly, velkou spoustu věcí vyprodukovaly, ale nevykřesali jsme z toho tolik jako z toho českého networku. Ty kontakty nebo ta komunikace, když fungujete skoro až na rodinné úrovni, tak má obrovský přesah a vrací Vám to zpátky. Je to samozřejmě strašný risk, protože my nejsme agentura, která nabízí na festivaly, atp., ale snažíme se s těmi lidmi projít celou etapu toho, co by se měli naučit. Děláme s nimi granty, vyúčtování, dáváme feedback jak vystupují. Učíme je jednat s ministerstvy, atd.

JT: Dle jakého klíče si dané lidi k sobě berete?

AS: Ty projekty, co se přihlásí, tak dají za prvé záznam toho, co dělají, nějaké svoje portfolio. My tento celý výběr předkládáme všem partnerům networku, tedy všichni ti partneři se na to podívají a dají nám feedback, co si myslí, co má potenciál, s kým by se dalo pracovat, o koho konkrétně by měli zájem.

JT: Kolik zhruba portfolií partneři uvidí?

AS: Záleží kolik výzev uděláme, ale někdy se jich přihlásí třeba 30, někdy 15. Když ten projekt není úplně nejlepší, ale ten člověk je zajímavý a dá se s ním dělat, tak mu třeba někdo nabídne rezidenční pobyt. Zjistili jsme, že o rezidenční pobyty je obrovský zájem. Udělali jsme ve výsledku tři takovéto výzvy. Tam se otvírají další cesty. Netlačíme na to, aby na konci té rezidence byla nějaký výsledek. Mohou si to jen vyzkoušet. V jistém smyslu se je to určitá laboratoř, experimentální prostředí. Lidé, kteří jsou vybraní, tak mají od začátku možnost využít představení se na Malé inventuře, kde mají možnost se blýsknout před zahraničními a regionálními promotéry, celý rok mají od nás péči grantovou, konzultační. Děláme s nimi všechno to, co oni aktivně po nás chtějí. Někteří to

třeba nepochopí a čekají, že se přihlásí a my to začneme roztáčet všude a oni budou jenom čekat až zavoláme. Takhle to nefunguje. Všechny věci my dotujeme. Snažíme se vygrantovat takové peníze, abychom byli schopní ty věci nabízet do celé ČR. Pokryjeme třeba z půlky, abychom je motivovali. Je to hrozně těžké. Tím, že nemáme žádné divadlo, nejsme organizace, která by produkovala nové projekty, tak za námi nejsou žádné hmatatelné výsledky. Takže se to strašně těžce grantuje. Výsledky jsou imaginární a jsou to výsledky jiných projektů, kterým my jen pomáháme.

JT: Co je Nová síť?

AS: Nová síť je network za prvé. Nová síť produkuje festival Malá inventura, což je jediná velká věc, která je vidět. Jde o PR nástroj, pro to, co děláme. Zde zhodnotíme vše co děláme během roku. A potom se zabýváme arts advokací. Jsme činní na Ministerstvu kultury v různých programech, které se snaží změnit grantový systém, nebo když se tvoří regionální kulturní koncepce. Potom je to vzdělávání tzn. coaching absolventů, nebo děláme různé přednášky, semináře. Máme časově omezené kapacity, je nás málo. A jako poslední činnost je umění v uvozovkách. To jsou věci, které se snažíme realizovat v rámci networkingu. Máme projekt, který se jmenuje „kulturní zповědnice“. Postavíme červenou budku doprostřed náměstí, sedneme si dovnitř a kdo jde kolem a potřebuje si od něčeho ulevit nebo se zaradovat, tak se tam zavře a vede se takový intimní dialog.

JT: Povedla se vybudovat síť tak, že jednotlivá města kooperují mezi sebou a nesměřuje to přes Prahu?

AS: Ano. To beru jako náš největší úspěch. My ty informace cirkulujeme dokola a lidi už si volají. Náš cíl je vlastně to, aby Nová síť nemusela být, aby ty věci fungovaly samy. Ale mám radost, že to funguje napříč regiony, že ty lidi komunikují. Snažíme se Prahu trošku ignorovat. Myslím si, že je čas, aby se Praha inspirovala regiony, protože často třeba pohraniční projekty nasávají svobodomyšlnost sousedů.

JT: Jakým způsobem se síť vybuduje?

AS: Nebylo to o tom, že by dva lidi seděli v kanceláři a napadlo je to. Už od začátku v tom byly organizace regionální. Hledalo se téma, které nás společně zajímá, což je tzv. nové divadlo – nedá se klasifikovat. Dáváme možnost mezioborovým projektům, aby zde měly platformu, kde se mohou prezentovat. Projekty, které jsou nezařaditelné, tak jsme je všechny sebrali a dali jim to pole. Network vznikl na přátelství lidí, je to o lidských vazbách. Myslím si, že networků je zde spousta, jen si neřekli, že se jmenují takhle. Třeba technici...

JT: Jak je to s komunikací s Evropou, kooperace s jinými evropskými sítěmi?

AS: My jsme takoví opatrní, nebo obezřetní, protože tím jak jsme přesycení tou svojí prací, tak networky sledujeme, ale nesnažíme se do nich úplně zapojovat, protože nás jejich činnost pak začne požírat a my pak nemáme možnost se soustředit na to, co děláme. Zní to hloupě, ale je to tak. Networky, které jsou v rámci Evropy fungují dobře, mají výborné principy, ale pro nás jsou to velké molochy, do kterých se nám nechce. Myslím, že to má význam pro jednotlivou organizaci, ale ne pro celý network. My nemůžeme mluvit za všechny. Máme svůj vlastní evropský network, kde se jednotlivé organizace navzájem podporují a zároveň máme možnost se recipročně zvat na jednotlivé aktivity. Ve výsledku nás to nezatíží tolik finančně.

Jednou za dva roky udělíme ceny DNA. Zmapujeme co se stalo za dva roky, nejen představení, ale i produkční počiny. Jde o nástroj k tomu, aby člověk dostal respekt a poukázal na ten obor. Jde o PR všem, kteří to dělají,

JT: Jak jste dostali lidi na Malou Inventuru? Network je dvousečný – zajímají ho lidé, které může zaštiťovat a zároveň lidi, kteří budou na ně chodit. V podstatě komunikujete dvě věci.

AS: Jde o dlouhodobou mravenčí práci. Různé kamarádské vztahy, šlo o konkrétní osobní vazby. Jde o to, aby návštěvník odjížděl s pocitem, že na akci musel být a že čas, který tam strávil byl opodstatněný. Tady jsou lidé zvyklí na hroznou péči. V zahraničí se o vás nikdo nezajímá. Buď přijdeš, nebo nepříjdeš, ale tady když chcete, aby lidi přišli, tak musíte mít hotové mailing listy – konkrétní lidi, kterým to pošlete a pak jim to ještě za týden připomenete a ještě zvednete sluchátko a řeknete jim, aby nezapomněl. Takže toto je děsně ubíjející a je to naprostá rozmazlenost, ale bohužel to jinak nefunguje. Teď už to neděláme, protože už je to nějaký pátek. Na akce už se hlásí spousta lidí a musíme eliminovat koho tam vezmeme, ale ten začátek byl takovýhle. Třeba ještě před pěti lety jsme to takto dělali. Potřebujete určitě jednoho PR pracovníka na tyto akce.

JT: Funguje Vám, že si samotné zúčastněné subjekty zvou návštěvníky samy a že to nejde přes vás?

AS: Samozřejmě bychom byli radši, kdyby to šlo přes nás, abychom si mohli dělat evidenci nebo statistiku, ale s čistým svědomím přejeme tomu, když to funguje. Což nám ale moc nepomáhá v grantech, jelikož se ty výsledky špatně monitorují. Věc, která pomáhá a využíváme jí také je, že monitorujeme promotéry, že pokud si něco domluví a využijí naší asistence k tomu, abychom pomohli té koordinaci, že jim můžeme sehnat nějaké peníze na mobilitu. Tedy je motivují peníze. Teď se nám dařilo to docela dobře monitorovat.

JT: Kam podáváte granty?

AS: Na Ministerstvo kultury – což je náš největší zdroj. Dává nám na celoroční činnost. Ta pokryje to, že my můžeme mít dva až tři lidi stabilně zde na živnostenské oprávnění a na jakoukoliv další akci bereme externí produkční. Tedy je to na činnost těch lidí. Bereme občas stážisty, ale teď jsme se rozhodli být čas bez nich. Máme tady tedy stabilně dvě tři místa, kteří koordinují, produkují, poskytují bezplatné konzultace, jezdí po regionech. Další obrovský budget potřebujete na to, abyste ty věci financoval, rozcirkuloval – to doplňují další granty. Přes magistrát HLMP, přes státní fond, strašně nám pomohl ten Culture z

Evropy. Teď jsme si řekli, že si musíme dát pauzu, jelikož jsme to pět let koordinovali, iniciovali. Byli jsme ti, kteří to vedli. Bylo to hrozně náročné. A to je vlastně všechno, protože na soukromé peníze vůbec nedosáhneme, protože to prostě nikomu nevysvětlíme, nikdo na to nedá peníze.

V podstatě je to tak, že my těch 11 let, co děláme NS si každý rok, či dva myslíme, že končíme. Protože nikdy nevíme, kdy budeme mít jaké finance. Je to takový adrenalinový sport. Třeba v únoru děláme MI, ale v březnu se dozvíme jaké na ní budeme mít peníze, takže všechno je to obrovský risk. Takže si půjčíte v bance peníze, ono to proběhne, vůbec nevíte, jak to dopadne a čekáte. Je to naprosto nezisková činnost, což z podstaty toho projektu samozřejmě je, ale je to hodně náročné a málokdo to vydrží psychicky. Je to hezká práce, velmi zajímavá, inspirující, strašně věci se dozvíte, můžete spoustu věcí změnit, ale je to náročné touto nestabilitou. Ale to mají všechny neziskovky, podobného typu.

JT: Kolik si myslíte, že takovýchto producentských jednotek je schopno v republice existovat?

AS: Nevím o podobné organizaci jako je NS. Ale podobných jednotek jako je DAMÚZA, ART PROMETHEUS, JEDE FRAU je tak do 15, které jsou schopné a zastupují vícero projektů, souborů, starají se o ně, ale nejsou jakože agentura, která by zajišťovala na klíč nějakou akci.

JT: Jaký je jeden den v práci? S kým komunikujete? Náplň denní činnosti.

AS: Je to tak, že od osmi do devíti hodin si dělám přípravu na naše bezplatné konzultace, na které jsme tady tři. Potom děláme akci s názvem hodinový produkční, můžete sem s něčím přijít a máte na to hodinu a my vám zařídíme, co potřebujete. Děláme to omezeně. Využíváme našich kontaktů. Hodinu jsme k dispozici a voláme, rozpočet zkontrolujeme. Potom probíhají akce v regionech, v rámci networku, to znamená, že začíná běžná práce starání se o network, co kdo potřebuje - jestli to je komunikace s radnicí, nebo to jsou nějaké produkční věci. Potom je to ideová činnost, jelikož pracujeme na různých textech. Články do radničních listů, takové osvětové činnosti. Připravujeme se na rozhovory do

médií. A vždycky se dělá půl roku čistého času práce na festivalu Malá inventura, kde se komunikuje hodně se zahraničím. Taková dramaturgicko - produkční činnost. A mj. se snažíme být ve střehu, protože se děje spousta věcí na MK nebo na magistrátu. Kde je to možné, tam vyrážíme a jsme přítomni na jednání a snažíme se zasáhnout, když se zapomíná na nějaký úsek kultury, která není vůbec reflektovaná. Mapujeme potřeby a snažíme se je potom infiltrovat do programů. A to je takový prototyp dne. Teď se nám podařilo po dlouhé době, že festival MI má dvouletý grant z magistrátu. Takže jsme mohli plánovat a dělá se nám to malinko lépe. A samozřejmě hledáme cesty dalšího financování.

Příloha č. 2: přepis rozhovoru se Sárou Arnsteinovou

JT: Jak jste se k NS vůbec dostali?

SA: Oni vyhlašují každý rok výzvu pro mladé lidi, co dělají představení a my jsme se tam přihlásili. Oni na základě toho podpoří pár projektů a my jsme se mezi ně dostali. Podpořili tři projekty.

JT: Jak jste se vůbec k té výzvě dostali?

SA: Je možné, že nám o tom řekla Petra Tejnorová.

JT: Do té doby jsi o NS nějak věděla?

SA: Ne.

JT: Třeba Malá inventura?

SA: To mi něco říkalo, ale seznámila jsem se s tím, až po tom, co jsme se zapojili. Až potom jsem zjistila co to všechno obnáší. Že to musí být projekt, který už měl minulý rok premiéru. Před tím jsem to tolik neznala. Až po seznámení s nimi, osobně.

A tím, že jsme hráli na Malé Inventuře, tak jsem si to zmapovala.

JT: Když jste tu výzvu podali, tak co všechno jste tam museli dávat?

SA: Určitě jsme tam psali samozřejmě popis toho projektu. Posílali jsme jim záznam. Nějaké fotky. O nás jsme jim psali, co jsme zač. Odkud pocházíme, nějaký životopis.

JT: Když vás vybrali, jak probíhalo přijetí a následně jak s Vámi začali pracovat? Jaký byl samotný postup práce od podání výzvy? Jak se Vám věnovali?

SA: Začátek byl super. Vysvětlili nám jak to všechno funguje, v čem oni nás mohou podpořit a co nám mohou poskytnout. Druhá věc je, že jsme se tak trochu spolehli na ně a mohlo to hodit víc než se stalo. Hráli jsme na Malé inventuře, kam přijelo spousta lidí, kteří nás mohli vidět. Jsou tam lidi z regionů a pak tam bylo pár zahraničních hostů a díky tomu jsme získali rezidenci na další projekt. S tím nám pomohla Nová síť. Hradili nám třeba celé ubytování, kdybychom tu podporu neměli, tak bychom to nedokázali zaplatit. Pak jsme hráli na pár místech. Dostali jsme produkční, která nám naslibovala hory doly. Řekla nám, že poslala pozvánky asi do dvaceti míst a nakonec se nám neozvala s ničím, což jsme si uvědomili až po čase. Nenapsala nám ani jestli to platí, nebo ne. Vůbec nám nedala vědět nic.

JT: To znamená, že NS vám zprostředkovala člověka, který se o vás bude starat.

SA: Ano.

JT: Ale to nefungovalo?

SA: Myslím si, že ne. Vůbec. Nebo, fungovalo to na začátku, kdy se s námi párkrát sešla, chtěla po nás nějaké informace, na přihlášku na festival do Anglie, z čehož jsme nedostali žádnou zpětnou vazbu. Pak s námi záhadně přestala úplně komunikovat. Říkali jsme si, že jsme se o to měli více zajímat, poslat si přihlášky sami. Nakonec zjistíš, že se o sebe musíš starat sám.

JT: To znamená, ve výsledku, to že jste se dali s NS dohromady, tak vám zprostředkovala možnost, že jste někde vidět, na Malé inventuře, kde se můžete prezentovat lidem, kteří nejsou jenom z Prahy, dál vám poskytla rezidenci ale to, že by se o vás nějak produkčně starala a zajišťovala vám další průběh celého procesu. To tam nebylo, nebo bylo, ale špatně.

SA: Snaha o to byla tou produkční, ale nevím, co to mělo vůbec znamenat. Myslím, že je to o tom, že máš možnost hrát na Malé inventuře, z čehož se můžeš rozprchnout do různých koutů ČR a tam hrát a to je ten hlavní čas, kdy to můžeš chytnout za pačesy.

JT: Jaké byly požadavky NS? Museli jste něco splňovat pro to, abyste pod nimi byli?

SA: Víceméně asi ne. Oni si brali, podle mě, projekt, kde není moc lidí, aby to mohli zaplatit. Přejde mi fajn, že ti to vůbec umožní, že se můžeš přihlásit ještě na škole. Nevíš toho moc a ty lidi ti ukážou trošku svět divadla a udělají z tebe vlastně profesionála. Ukáží ti jak to funguje v praxi. Že se musíš začít starat o ty věci, komunikovat s lidmi, zjišťuješ jak to funguje. Byla to dobrá zkušenost, mysleli jsme si, že budeme víc hrát, ale je dobrý, že jsme zjistili, že se člověk prostě musí víc snažit. Jak to udělat, jak se spojit s těmi lidmi.

JT: Když máš tuhle zkušenost, co ti tam, jako umělci, chybělo. K tomu, aby to lépe fungovalo? Aby to přineslo více efektu?

SA: Pro mě je to ten konkrétní příklad s tou produkční. Protože ti ten člověk dá pocit, že jsi v bezpečí a že někdo pro tebe zařizuje věci, ale nakonec zjistíš, že to tak vůbec nebylo. Podle mě by bylo lepší, kdyby ti řekli na začátku - „Jste tady, my vás podpoříme, zaplatíme, ale musíte se o to starat sami, musíte nám říct, co chcete.“ Což oni nám dali vědět a my jsme jim dali pár nápadů, což té produkční předali. Musíš jim dát informaci, co od toho očekáváš. Což je dobře, ale pak nefungovala už ta komunikace. Ta produkční ani to představení neviděla, což mi přijde nejhorší. Ocenila bych, kdyby nám dali vědět, o každém místě, které obesílala, proč tam hrát nebudeme nebo budeme. To by mi úplně stačilo. To bych věděla, jestli ten člověk něco dělal nebo nedělal.

JT: A NS vám tedy na začátku nevymezila pole? Cítím z toho, že vám neujasnila na čem jste.

SA: Víceméně jo. Oni nám řekli, že se nám budou snažit pomoci, ale my jim musíme dávat taháky. Musíme jim říct, co chceme od nich. My jsme si vymysleli věci, co chceme a produkční se o to bude starat a pak to vyšumělo.

JT: Teď jste v jakém stavu? Jste stále pod NS?

SA: Od té doby co ten projekt už moc nehrajeme, tak vlastně ne.

JT: Stalo se tam nějaké ukončení?

SA: Plynule to přeběhlo k novému projektu. Pomohli nám s novým projektem. Zařídili nám rezidenci. Teď jsme psali granty, s čímž nám pomáhala Dagmar Kantorková. Bez ní, bychom nebyli schopní ho podat. To nám moc pomohlo. Tím, že jsme se s nimi spojili před tím, tak to nějakým způsobem stále trvá. Ale vyhláší další výzvy, přihlašují se další lidi. Asi bude záležet, jak nám ten projekt

půjde dál, jestli se s nimi budeme dále spojovat. Budeme to všude psát – že nás podpořili.

JT: Máš představu, kolik peněz do vás investovali?

SA: Myslím si, že docela dost. To ubytování na tři týdny v Kolíně n. Rýnem stálo zhruba 30 000,-. Něco jsme měli od Nadace Život umělce. Něco od Českého centra v Düsseldorfu. Ale největší částka byla určitě od NS. Podpořili nás hodně.

JT: Kde jste všude hráli díky NS?

SA: Na Malé Inventuře, v Plzni. Měli jsme hrát ve Varnsdorfu, to jsme nemohli.

JT: Žádný jiný region, kromě Plzně?

SA: Ne.

JT: Bylo to tak, že vám nepřišly nabídky?

SA: To já právě nevím. Štve mě, že tam chybí ta zpětná vazba. Nabízeli jsme se spouště lidem v „hnízdě“, když jsme s nimi mluvili osobně a kdyby chtěli tak se nám ozvou... Díky tomu, že jsme hráli v Plzni, tak jsme se seznámili s Romanem Černíkem a díky němu jsme s Jirkou Šimkem (kolega z představení GoG) dělali takový projekt s Belgičany v Monsu.

JT: Výhody a nevýhody NS?

SA: Když máš jasnou představu, nebo za něčím jdeš, tak oni jsou schopni tě podpořit, ale není to tak, že oni by tě dokopávali, k tomu, aby sis vymyslel

nějakou představu. Tu si musíš vymyslet sám. Neusnout na vavřínech, ale spíš se snažit se nabízet.

JT: Jak to je s potřebností NS? O kolik těžší by to bylo bez ní nebo jak je to jednodušší s tím, že máte zkušenost s NS?

SA: Poznali jsme spoustu lidí díky tomu. Ať z NS, tak třeba Romana Černíka. Zjistili jsme kde všude se skrz NS dá hrát. Člověk zjistí, že je to všechno o kontaktech. O tom se fakt ptát a nebát se vlastně. Že ty věci nejsou nedostupné. Snažit se nabízet. Komunikovat s lidmi. A taky je fajn zjistit, což se nám stalo díky tomu, že jsme byli v tom Kolíně, jak to funguje v zahraničí. Jak jsou lidi jiní, co ti to nabídne, jsi pak mnohem otevřenější. Dostali jsme nový vítr do plachet. Bylo to něco jiného, než když je člověk pořád v Praze.

JT: Tu rezidenci vám vybrala NS?

SA: Psali jsme požadavek, že bychom chtěli v létě na rezidenci, jestli by nám s tím nemohli pomoci. Dali jsme jim nějaká místa, kam bychom chtěli jet. Takže jsme si to vybrali vlastně my. Byly tam možnosti, že bychom mohli jet do Rumunska, ale víc nás lákalo Německo. Teď pojedeme na rezidenci do Olomouce, což je skrze toho, že jsme si podávali přihlášku na norskou rezidenci a skončili jsme druží, tak nám nabídli Olomouc.

JT: Myslíš, že kdyby zkušenosti s NS nebylo, tak ty možnosti nemáte?

SA: Určitě, když se člověk dostane do toho prostředí, ať z toho vytěží více nebo méně, tak z toho vždycky něco vytěží. Vždycky se s někým seznámí a nějaký vztah vznikne.

JT: Těch příležitostí, díky tomu, bylo víc?

SA: Určitě. Díky tomu můžeš dělat nový projekt, který ti přinese jiné možnosti. Ty kořeny se tak zapouštějí do země.

JT: Díky tomu, že jste pod NS byli, naučili jste se o sebe více starat? Co se týče třeba grantů.

SA: Určitě.

JT: Myslíš, že to máte nějak jednodušší, než vaši spolužáci?

SA: Myslím, že určitě. Hlavně ono tě to nutí k tomu plnit termíny, mít režim. Pokud člověk má sice nápad a dělá si ho sám, tak si vždycky může říct, „ještě počkáme“, a nikdy tě to nedonutí k tomu mít plán. Uvědomila jsem si, že když něco plánuješ, tak to plánuješ rok dopředu, protože jinak to nemůžeš stihnout. Je to prostě hrozně složitý. Musíš nad tím brutálně přemýšlet, což není jednoduché.

JT: Mívali jste s nimi lektoring, co všechno musíte dělat, nebo jste si na to přicházeli sami?

SA: Spíš jsme si na to přicházeli sami, ale dělají takové různé konzultace, že kdykoliv něco potřebuješ, tak se s nimi můžeš poradit. My jsme se s nimi párkrát sešli. Na cokoliv, co jsme potřebovali, nám odpověděli. Byli vždycky k dispozici. Nestarají se o tebe jako o dítě, ale když něco potřebuješ, tak ti s tím pomůžou.

JT: Uvítala bys, kdyby se tě na rozjezdu jeden produkční věnoval sólo? Co ti po té zkušenosti chybí?

SA: Takhle jak to říkáš, tak by mi přišlo dobré, kdyby měli nějaký harmonogram. Co co znamená. Teď jsme tady, jsi u nás, dobrý, teď se připrav na to, že bude Malá inventura, kde se stane to a to a budou tam tihle a tihle lidé a ty pak budeš

mít možnost dělat tyhle a tyhle věci. Kdyby ti to dali vědět dopředu. Což se možná stalo, ale stalo se to tak zmatečně. I když nám to všechno řekli, tak se to tak zvláště nedokončilo.

JT: Takže nějakou větší edukaci v tom, co vám to může přinést, s čím máte počítat a větší komunikace?

SA: Ona tam možná byla, ale když tam člověk poprvé přijde, tak dostává spoustu informací. Dostaneš brožurku regionů, s kým vším spolupracují. Pak přijde Inventura, burza, kde se můžeš nabídnout. Nevím... Kdyby ten produkční byl spolehlivý... To je asi celé. Kdyby ti řekli, že můžeš poslat všechny přihlášky sám. To by bylo skoro lepší... Aspoň by sis to celé zkusil. Teď toho trošku lituji, že jsme to s Jirkou neudělali. Ale třeba by to dopadlo stejně.

JT: Je NS uzavřená sama do sebe?

SA: Myslím si, že nejsou uzavřené do sebe, ale tím jak je to hodně produkční, tak mi přijde, že jak dělají Malou inventuru, která je navázaná na úplně všechno – všechny znají, všichni znají je – ale ty zároveň nemáš ponětí o tom samotném hnutí NS, nebo jak to nazvat, protože slyšíš o festivalu, slyšíš o divadlech, slyšíš o souborech, ale neslyšíš o tzv. produkčních domech.

JT: Doporučila bys, po tvój zkušenosti, třeba studentům 3. ročníku KALD, ať do toho jdou?

SA: Určitě.

JT: Mělo to tedy pro vás smysl?

SA: Určitě. Byla to dobrá zkušenost.

Příloha č. 3: přepis rozhovoru se Šárkou Havlíčkovou

JT: Zajímala by mne první motivace pro vznik sítě.

ŠH: Bylo to vlastně hrozně prozaické. Pro Vaší generaci je teď ta situace úplně jiná, ale vlastně okolo toho roku 2000, kdy v Praze nebylo moc prostorů otevřených pro vznik nových autorských věcí. Alfred Ve Dvoře byl poměrně výjimečný tím, že dával otevřeně příležitosti úplně neznámým lidem nebo lidem, kteří čerstvě vyšli ze školy, což byla myšlenka Ctibora Turby. Protože ten Alfred původně stavěl jako barák pro absolventy své katedry. Takže původně měl Alfred fungovat jako scéna pro absolventy katedry nonverbálního divadla na HAMU. V roce 2000 se po nějakém jednání podařilo, že holky z MOTUSu, což byly tehdy Maria Cavina a Daniela Voráčková, pronájem od Turby Alfreda, založilo se občanské sdružení MOTUS a daly si podobný cíl jako měl on, ale s tím, že to bude otevřenější. To znamená, že všechny ty jeho absolventy tam budou prezentovat a zároveň budou hledat a přibírat nové talenty a nové tzv. zelenáče, nová jména. Tedy nebylo to míněno jen na absolventy HAMU, ale i třeba studenty KALD, JAMU, bylo to otevřené. Specifikum toho bylo, že to bude pohybové, nonverbální, experimentální, že to nebude činohra. Bylo to zaměřené tímhle směrem. Když jsem přišla do Alfreda po prvním roku provozu, tak v podtitulu divadla bylo napsáno: „Divadlo Alfred Ve Dvoře – divadlo pro výtvarné, taneční, pohybové, experimentální a zvukové divadlo.“ To bylo neuvěřitelné. Tam byly všechny přívlastky, které se tam mohly vejít. Já jsem tam přišla po prvním roku provozu. Přišla jsem tam jako krizový manažer v podstatě, protože divadlo mělo malinko peněz, o celý běh divadla se starali dva lidé, kteří byli úplně vyřízení a unavení a zároveň tam obcházela banda umělců, kteří si udělali premiéry, protože byli velmi produktivní a efektivní. Najeli na projektový systém řízení, což znamená, že dostali specifické podmínky. Měli tenkrát dva - tři měsíce na zkoušení, pak byla premiéra, pak se chystala další premiéra. Ale co s reprízováním? Ty věci vznikly, ale žádný další prostor je nechtěl uvádět. Protože byly dramaturgicky uzavřené. NoD mělo svojí dramaturgii. Yvona Kreuzmannová v Ponci. Archa poměrně vlastně byla elitářská ve výběru talentů, takže, když ten člověk neměl padesát diplomů, tak nikdy neměl šanci se tam dostat. Takže Maria a byla u toho i Denisa Václavová měly myšlenku, že by vlastně nebylo od věci, kdyby se zkusilo založit něco jako regionální síť pro reprízování těch věcí. Vlastně

to bylo myšleno úplně technicky, to nemělo žádnou vizionářskou podstatu. Když se investovalo do vzniku těch představení, většina těch představení, které měly premiéru v Alfredu, si sehnalo vlastní budget, takže to nebylo o tom, že by produkce MOTUSu platila vznik těch premiér. Ona opravdu přispívala tím, že platila nájem Turbovi a ten prostor dávala umělcům za nic. Na začátku za to byly nějaké malé peníze, ale pak se zrušilo i to. Když byl člověk přijatý do toho, tak neplatil žádné peníze, žádný nájem. A dostal prostor zdarma a PR servis zdarma.

JT: Kde na to MOTUS bral peníze?

ŠH: MOTUS na tohle dostával peníze. MOTUS čerpal samozřejmě hlavní dva granty. MK a magistrát. Plus se dohledávaly tématické granty. Takže třeba ročně jsme měli šest - sedm grantů, z toho se to poskládalo. Plus ten rozpočet na začátku byl třeba tři a půl milionu, pak jsme to, myslím, vytáhli na šest a půl milionu, když jsem odcházela já. Nevím jak jsou na tom teď. Skládalo se to z vícero zdrojů. Snažili jsme se samozřejmě o privátní peníze a tak dále. Když se vrátím k síti, tak teď jak na to? Protože tam bylo velmi racionální úvaha o tom, kdo nám dá peníze na to, aby takováhle síť vznikla. Došli jsme k závěru, že když napíšeme správnou argumentaci v tom, že Ministerstvo a jiné veřejné instituce investují veřejné peníze do vzniku těch projektů, tak by je mělo zajímat to, jak ty projekty dále fungují. To znamená, že jsme si řekli, že tu veřejnou podporu budeme chtít i na to reprízování. Měla jsem hodně kontaktů v regionech, protože jsem předtím pracovala s Tomášem Žižkou, byla jsem v té partě site - specific a dělali jsme po České republice mraky projektů. Takže se pospojovaly různé kontakty a kontaktovali jsme lidi po České republice. Kluky v D29, Jirku Vydru, který tenkrát fungoval v Liberci, Romana Černíka v Plzni. Řekli jsme si, že chceme mít v každém kraji jednoho spojovatele nebo jednu spojnici. Občas jsme ty lidi neznali, občas jsme si natloukli „kokos“. Například jednu chvíli pro nás fungovalo divadlo v Líšni v Brně, pak zase chvíli nefungovali. Pak se ukazovalo, že každý má jiné motivace. Některé organizace do toho šly, protože to byli sami umělci, kteří chtěli mít benefit z toho, že se propojí a budou cirkulovat, ale už tolik nebyli to zázemí, nebyli ti producenti. V té době dělali vlastně všichni všechno.

JT: Ty lidi jste znali?

ŠH: Normálně jsme síťovali. Já jsem hodně lidí znala osobně, ale polovinu třeba ne. Prostě se to muselo zkusit. Nejde to jinak, než, že se to vyzkouší, jak to bude fungovat. Takže jsme si dávali schůzky, jezdili jsme do regionů. A zajímavý je ten začátek, protože právě proto, aby se udrželo divadlo, tak se nejdříve uvažovalo o tom, že MOTUS na takovýhle obrovský projekt nedostane peníze, protože už tak čerpá hodně peněz a nebylo by fér, když si rozjede další obrovskou věc. V té době bylo peněz pořád málo, ale tehdy poměrně lidé v těch komisích to racionálně brali tak, že „tento subjekt dostává od nás tolik a tolik a na další takhle velký projekt, ať zapomenou. Musíme být fér, musí dostat každý.“ Takže vlastně znouzectnost. Chytré řešení bylo to, že jsme hledali někoho soukromě, kdo by jako fyzická osoba, vůbec jsme zatím neuvažovali o sdružení. Vlastně první rok jsme našli holku, která byla hrozně prima, měla nějaké zkušenosti s managementem kulturním, jmenovala se Jana Lišková a na její živnostenský list jsme napsali koncept a ona na svůj živnostenský list podala grant. S tím vysvětlením, že u nás pracuje a že ona bude administrátor celé té věci a že ona to začíná. Ještě tam byla taková pointa, že to začínalo v roce 2003 a ona pracovala v roce 2002 pro divadlo V Dlouhé a protože 2002 byly povodně, tak než se dalo dohromady divadlo, tak jezdilo na mraky zájezdů po České republice, protože soubor se musel uživit, takže Jana měla úžasnou databázi, mraky divadel po republice. My jsme pak udělali plošný nálet. Udělal se úvodní dopis, že se založila Nová síť a poslalo se to na mraky adres v České republice a některá divadla se chytla, malá regionální. Jelo se třeba do Varnsdorfu, do Tábora. Šli jsme na to takhle čistě, žádný velký koncept. Potřebuje se reprízovat, tak to všem napíšeme a když budou mít zájem, tak to může být zajímavé. Takhle to ten první rok bylo a pak bylo nasnadě, že je to velký projekt, že je o to zájem a udělalo se zhruba šedesát výjezdů, za málo peněz. Ten původní grant byl zhruba 250tis. A zbytek bylo dofinancování. Ten výjezd byl dotovaný z toho grantu, ale stejně jsme chtěli zaplatit po těch, kteří si to přijímali. Takže tam bylo vícezdrojové financování. Celkový rozpočet byl okolo 400tis. - až půl milionu ten první rok. Pak se ukázalo, že by to takto šlo. Že takto by to bylo fajn. A začalo se přemýšlet také o tom, že někteří lidé z toho regionu říkali, že to je fajn a začalo se více komunikovat a začalo se říkat: „Hele, tak si uděláme takovou síť, jelikož máme podobné problémy, máme podobné myšlení, funguje tady síť činoherních divadel, znají se a vyměňují si představení.“ Pekli jsme a vařili, že to bude jako

druhá kultura, síť po České republice. V tom roce 2003 se to ještě ani nejmenovalo Nová síť. Jmenovalo se to nějak, ani nevím jak. Pak jsme si řekli, že to bude Nová síť a založilo se na podzim roku 2003 občanské sdružení. My jsme si do toho občanského sdružení vzali jako členy právě ty, už ověřené regionální partnery. Chtěli jsme aby to nebylo jako správní rada, ale abychom tam měli takový myšlenkový trust a od té doby se to rozjelo strašně pozitivně s tím, a to je také důležité, že vlastně úplně paralelně, my jsme byli hrozně rozjetí, tenkrát v Alfrédu, na základě jednoho impulsu od Ctibora Turby se založila Malá inventura. Ctibor přišel jednou do kanceláře a říkal, že, když je problém s tím reprízováním, že by se mohly vzít jeho kontakty ze zahraničí, pozvat nějaké producenty. Mě pak došlo, že když jsem pracovala s Tomášem Žižkou, že mám taky nějaké kontakty v zahraničí, jelikož jsme hodně jezdili. Vznikla Malá Inventura, hodně v tom tenkrát fungovala Maria Cavina, hodně věcí se tam hnětlo společným dialogem, nedá se říct, že založil to ten nebo onen, ale myslím, že ten ženský přístup nutně netrvá na tom, že autorem je ten, ale já to беру tak, že jsem byla jako spoluiniciátor těch věcí, protože tam to vznikalo v té interakci. Myslím, že první Malá Inventura byla právě už v roce 2002 - 2003, bylo to hrozně paralelně. V principu najednou to dostalo novou logiku. Máme Novou síť a že všichni ti lidé, které máme v adresářích po České republice, než bychom jim posílali fotky a videokazety - tak ať přijedou na ten festival, vlastně nám to docvaklo celé a říkali jsme si - to je vlastně showcase, pak se tam doplnil mezinárodní rozměr a takhle vlastně plynule se to pomaličku, rok od roku, se to jako koule profilovalo. Za běhu nám to docházelo, jak to má vypadat. A zároveň nám docházelo, že to zahraničí je velká příležitost, právě proto, že diváci tam jsou na tenhle typ věcí víc připravení. Nová síť začala takhle fungovat, vzniklo občanské sdružení. V principu to bylo o tom, že se o to jeden člověk staral, seděl přímo v Motusu, byla to taková divize. Já jsem byla vlastně takový kouč, který to hodně usměřňoval. Vybrali jsme si vždycky nějakého hodného obětavého člověka, který o tom divadle vlastně ani moc nevěděl, ale který uměl telefonovat, uměl komunikovat a měl rád tu atmosféru a já mu říkala, volej tam a tam a jednou za týden jsme seděli celé dopoledne, revidovali jsme si jaká je situace a takhle se to stavělo a jelo se dál a takhle se to vybuďovalo. Takovýmto plynulým způsobem. Velký zlom nastal v roce 2005, kdy mě napadlo, že bychom mohli podat evropský grant a říkala jsem si, že už ty kontakty máme, jelikož na Malou Inventuru začalo jezdit hodně zahraničních lidí a já jsem taky, díky přátelství s Pavlem Štorkem (festival 4 dny v pohybu), který mě vzal na nějaké showcasy v Evropě, tak jsem si nabrala ještě další kontakty a

začalo mě napadat, že když se třeba zeptáš nějakých lidí v Bergenu na festivalu, že oni netuší, co se děje v Praze, takže jsem dělala takovou „tlamu“ a říkala jsem – přijďte na festival a uvidíte během čtyřech dnů, co se tady děje. Takže se tady objevovali celkem výrazné osobnosti. Byly to tahouni, kteří chtěli tento typ nové kultury podporovat. A díky tomu se uskutečnily celkem zajímavé výjezdy. Nabralo to úplně nový level a já jsem začala věřit tomu, že to může mít smysl a že by někdo, kdo potřebuje taky trochu peněz, tak by na ten evropský grant mohl taky slyšet. Takže mě napadlo nejdříve v angličtině – Development of New Art, pak mi došlo, že v češtině je to DNA a přišla jsem na to, že vlastně existuje taková podobná evropská síť podobných divadel jako je Alfréd ve Dvoře, které jsou takovými uměleckými think tanky, že tam se může jakoby všechno. Může tam být neúspěch, protože, když není ta laboratoř, není ten neúspěch, tak budou dělat všichni pořád ty „tleskačka a řachandy“, ale nikdy nevznikne nic zajímavého, žádný David Bowie nebude prostě, protože jak se tomu nedá prostor, tak člověk nemá ani šanci si to vyzkoušet. Tak se udělalo to, že jsem si vytipovala zhruba šest partnerů, bylo zajímavé, že jen jeden byl ze západní Evropy, protože všichni ostatní byli moc daleko a vypadalo to tak, že jsou všichni již tak zasítovaní, že to vlastně není potřeba. Jedno menší dánské divadlo v Argusu, řekli, že jo a vlastně z toho vznikl úžasný grant, který jsme dostali – úplně plnou výši a dva roky se jel projekt, díky kterému se najednou prolнула ta témata, že jsme zahraniční promotéry propojili s těmi českými, vzniklo z toho zajímavé myšlenkové propojování, vzájemně se ovlivňovali. Najednou nás napadlo, že na Malé Inventuře uděláme „speak datingy“, ať se ti lidé seznamují, trochu si povídají. A z toho se pak teprve vyvinuly všechny ty věci jakože se dá dělat tematická advokacie atd. Vlastně až toho roku 2007, kdy se to podařilo těmi penězi trochu nafouknout, přišla tehdy Adriana Světlíková, jiné osoby, které doposud fungovaly, šly plnit jiné povinnosti a nabralo to, dle mého názoru, nový krásný směr a tak to je až doteď.

JT: Říkala jste, že to bylo v celku plynulé, přijde mi, že to bylo velmi živelné.

ŠH: Ano. Bylo to hodně spontánní. Protože to nebylo jako koncept. Tenkrát šlo o život. A ta síla byla právě v tom, že jde fakt o život. Že ti umělci se musí živit, potřebují si vydělávat. Některá ta představení byla vážně dobrá a osobně si

myslím, že několik skupin z toho mělo fakt velký benefit i z Alfréda i z Nové sítě. Konkrétně Vojta Švejda, Handa Gote, to jsou vlastně party, které se udělaly na tomto prostoru, že ho vlastně dostaly. Protože vlastně pět let o nich nikdo nevěděl, jenom my, ale tím, že to mohly dělat, tak se rozsvítily a najednou jsou to vlastně hvězdy, najednou jsou to lidi, o kterých je vědět a slyšet, ale kdyby neměli tento prostor a podporu, tak by to nefungovalo.

JT: Zmínila jste to, že to byl vlastně takový technický požadavek. Byly tam vůbec nějaké původní cíle a vize?

ŠH: Myslím, že byly velmi jednoduché nebo možná méně filozofičtější. Jestli si to dobře pamatuji, tak v těch claimech bylo: „Chceme popularizovat a přiblížit širšímu publiku tento typ umění.“ To byl hlavní claim, který tam byl. Byla tam dostupnost kultury ve všech regionech ČR, aby to nebylo centrální a pragocentrické. A byla tam udržitelnost. Ochrana té investice veřejných peněz do vzniku těch autorských představení. To byly asi tři hlavní věci.

JT: Měla Nová síť už od začátku chuť zastřešit mladé umělce, dát jim produkční základ, vizi toho, že pokryje umělce, kteří vyjdou ze školy?

ŠH: Když se definoval cílová skupina, tak jsme si řekli rovnou, že o žádné slavné a úspěšné lidi se starat nebudeme, ti to nepotřebují, to byla hned na začátku jako prvotní věc. Že nás zajímají tihle noví talenti, kdy je zřejmé, že to je zajímavý člověk, že má úžasný potenciál, ale, že je potřeba naučit ho v tom chodit. Říkali jsme tomu dokonce takový baby sitting pro umělce. Bylo to už tím Turbovým prizmatem, on měl na začátku tímto směrem Alfréda nasměrovaného a jelikož to z toho Alfréda vzešlo, tak se to hnedka vydefinovalo a samozřejmě, pak bylo zajímavé, když bylo DNA, tak jsme chtěli to udělat zajímavé, chtěli jsme udělat mezinárodní koprodukce, aby tihle mladí měli inspiraci, měli sílu to vydržet, jelikož je to náročné, tak mě napadlo, že by bylo fajn vybrat nějaká „jména“ silných lidí, kteří to ustáli. Chtěli jsme udělat setkání mezi tím „starším bráchou/otcem“ a tou mladou nastupující generací, aby tam došlo k tomu - ano - má to smysl.

JT: Daří se Nové síti zkomunikovat o co vlastně jde?

ŠH: Ono to mělo takové vlny. Je to dlouhá doba. Na začátku byla taková entusiastická. Tam je ještě jeden důležitý moment, dali jsme si jeden z těch cílů, že chceme, aby ti umělci měli profesionální honoráře a myslím, že jsme byly brány za někoho, kdo chce vydělávat peníze. Ale my jsme je nechtěly pro sebe, my jsme je chtěly vyplácet umělcům. Řekly jsme, že nikdo nepojede do regionu hrát, aniž by nedostal 1000,- za představení a oni na nás všichni koukali, protože tenkrát v roce 2003, to bylo tak, že tady máš 300,- a hraje. To bylo běžné - kamarádi pro kamarády, byl takový český systém, že kamarádi si pomáhají, ale všichni na tom byli bití nakonec. Nejdřív jsme ty regionální partnery na sebe nabalili, pak jsme řekli ty podmínky a oni se začali bouřit. Myslím, že trvalo dva roky, než nám začali věřit, že to je takhle. Že to je dobře. Že to je v pořádku. Že to je podpora těch umělců. A myslím si, že co se týká komunikace/uzavřenosti, je to o kapacitě lidské, zdrojové. Jestli má člověk energii a sílu na to, aby komunikoval a dělal vše okolo toho. Nicméně musím říct, že bylo zajímavé a táhne se to v takových vlnách celou dobu, že tady je spousta keců o uzavřenosti, ale kdokoliv přišel do Nové sítě, tak vždycky dostal všechny informace. Udělaly se otevřené výzvy - udělalo se to, že je to mnohem transparentnější. Z regionálních partnerů se udělal board a ten hlasoval o té dramaturgii. Myslím, že ta „uzavřenost“ je české specifikum. Využíval se budget na propagaci Malé Inventury, aby se o ní více v médiích mluvilo a aby se o ní vědělo. My nejsme agentura s třiceti lidmi, kdy jeden člověk by mohl chodit a všude to nabízet.

JT: Mluvili jsme o „dramaturgické radě“ Nové sítě v podobě partnerů v síti. Mají tito partneři nějakou povinnost „mladou krev“ u sebe nechat hrát?

ŠH: Tohle se řešilo docela dlouhou dobu. Na začátku to mělo být tak, že kdo bude členem sítě, bude mít tyhle povinnosti. Na začátku jsme do toho šli takhle striktně. „Budete partnerem sítě - musíte minimálně třikrát za rok hostit představení z Nové sítě.“ Praxí jsme přišli na to, že nikomu nemůžete nic nařídit, takže jsme to zrušili. Řekli jsme, že členství je projevem zájmu a že nemůžeme nutit nikoho a nechalo se to na tom vkusu a řekli jsme si, že ten vkus se zajistí tím, že oni sami si to budou vybírat. Pak se ještě vymyslelo to, že budou

zvýhodněné podmínky pro partnery v rámci „ozvěň Malé Inventury“ v regionech. Partner si může vybrat za lepších podmínek než někdo jiný.

JT: Jaký je teď v tuto chvíli účel Nové sítě a jestli ten svůj účel plní?

ŠH: To se mi bude špatně odpovídat, protože to z jistých důvodů vůbec nesleduji. Protože tím, jak jsem to založila a dlouhou dobu táhla, tak jsem se rozhodla, že to předávám. Takže musím říct, že nevím. Upřímně to tři roky nesleduji. Ustříhla jsem to. Moje vize skončila 2012 a teď je třeba další vize. Ale myslím si, že je škoda, že v tomto prostoru chybí nějaká kultivovaná debata o přínosu kultury.

Příloha č. 4.: přepis rozhovoru s Romanem Černíkem

JT: Zajímalo by mne, co vy, jako Moving Station – partner Nové sítě, co z toho plyne za povinnosti? Musíte uvést „mladou krev“ ve vašem prostoru?

RČ: O povinnostech nevím. To mě nikdy nenapadlo, jako povinnost. Nepřipadá mi, že bychom měli nějakou povinnost. Možná, že to v nějakých nových zásadách je, ale já si to nepamatuji. Rozhodně, když jsme to projednávali, tak jsem si toho nevšiml. Ale myslím si, že povinnost nemáme žádnou. Jsme partneři, z čehož vyplývá něco jako, že se účastníme věcí, ale vůbec to nevnímám jako povinnost. Celá ta věc vznikla z dohody, takže to vnímám jako dohodu. Ta volba dramaturgická byla vždycky naše. Vždycky jsme si brali, co jsme chtěli a ne vždycky jsme využili té možnosti. Když jsme chtěli něco jiného, tak jsme vzali něco jiného. Samozřejmě ta podpora toho, že se spolupodílíme na spolufinancování věcí je samozřejmě super.

JT: Tedy, když se vám to nehodí do dramaturgie, tak žádnou povinnost nemáte.

RČ: Nikdy jsem to nezažil. Nikdy jsem si ani nevšiml, že by bylo nějaké představení, které by bylo tak preferované, že by potřebovali, abychom si ho

vzali. To se nikdy nestalo. U některých produkcí je to třeba tak, že mají grant a potřebují, aby se to odehrálo několikrát venku, tak pak přijdou, že by potřebovali hrát. Jednak tedy samozřejmě se podílíme na dramaturgii toho výběru, to znamená, že spolu vybíráme věci. Často jsem býval v té hlavní dramaturgické radě a tam je to rotující, takže i ti kolegové, co jsou tam, tak se ptají, co vidíme. Takže v tomto mi to přišlo hodně jednoduché.

JT: Nová síť jako network – jaký je smysl Nové sítě?

RČ: Já to vždycky srovnávám, jelikož jsme také členové Trans Europe Halles od roku 2009, takže máme to srovnání. Nová síť bylo původně sdružení lidí a vytvářela se, teď je to cosi jako taková produkční organizace. Ta síť je jedna věc a pak je to samotný spolek, který prospívá té síti. Taky se proměňuje. Záleží jací lidé tam jsou. Ale třeba Trans Europe Halles pořádá pravidelné meetingy dvakrát do roka. Povinnost člena je, alespoň jednou se zúčastnit. Tady vlastně máme nabídku Malé Inventury, máme k tomu nějaký základní servis a je to pro nás strašně důležité, protože pro přípravu programu/dramaturgie na další rok. Nebo třeba u nás, na náš vlastní festival, který jsme odvodili od tehdejší Velké Inventury, tak je to důležité. Vidět na jednom místě, během chvíle, s nějakým základním servisem, to co vzniklo, je dobré. To myslím, že je velké. Samozřejmě i tím, že jsme součástí propagačních materiálů, můžeme sdílet nějaké konzultace, o čem člověk přemýšlí, to je pro nás určitě výhoda. A samozřejmě výhoda je, že skládáme peníze na některé věci, na které bychom sami neměli. To je jedna věc – ta oficiální část práce Nové sítě. Ale samozřejmě tady máme spoustu kamarádů, takže se dělíme o věci, udělali jsme několik šňůr zahraničních souborů – za jedny peníze projede republiku. Není to úplně časté, ale ta možnost je. Velmi často je to tak, že třeba s jedním partnerem to uděláme. Vždycky se jednou za rok sejdeme, něco řešíme a pak je tady Inventura. Myslím si, že v současné době je to podstatná část. Ten network funguje sám. I my třeba pomáháme některým lidem, co zkouší v regionu. Děláme konzultanty.

JT: Díky síti ta komunikace a provázanost je mnohem jednodušší a praktičtější.

RČ: Myslím si, že i pro lidi, kteří něco zkouší, tak je to kontaktní bod. Pomáhají se založením spolku, první granty, komunikace s místními politiky. Trošku to funguje, že přijeli lidé z Prahy, je to hloupé, ale v Čechách to tak je.

JT: Zajímá mě termín „nové divadlo“. Co to vlastně je? Přijde mi trochu, že jde o vcelku uzavřenou skupinu, která do sebe moc nepouští. Taková škatule.

RČ: Já to tak úplně nevidím. Mě baví to, že ještě to tady úplně není a už to má asi tři jména. Já to mám pojmenované celkem jednoduše, pro naše účely. My používáme spíše termín „jiné divadlo“. Je to proti statutárním divadlům, tzv. kamenným. Je to jinak - jsou to nezávislé produkce. To je jedna věc a druhá věc je, že ten jazyk je méně dramatický a víc performing. Blíž k fyzickému divadlu, blíž k mezioborovým věcem. Pro mě není uzavřené. Pokrývá široké spektrum a vidím, jak se to vyvíjelo. Z různých projektů třeba Handa Gote, přes taneční věci, dneska už je tady dokonce několik tanečních festivalů. Vedle dříve hodně přítomných „nových“ cirkusáků, tady je dost klaunů. Různé podoby klaunerií. Věci, které jsou blízko až dětskému divadlu, pouliční věci. Myslím, že následkem toho bylo taky to, že vznikla nová kategorie v grantové komisi MK - tanec a neverbální divadlo. Používali jsme termín alternativní divadlo, ale alternativa je takové divné. K čemu? Měli jsme to jasné - vůči těm kamenným divadlům, ale dnes se to stírá. Myslím si, že Nová síť je dneska blížká tomu nedramatickému divadlu. Asi takhle bych to pojmenoval. Myslím, že to není uzavřenost, ale spíš vymezenost. Vlastně většina těch produkcí je z Prahy, tady je prostor pro vznik a v těch regionech to prostě tak není. To je zajímavý moment. Ona síť měla na začátku jednu velkou ideu, aby věci co v Praze vzniknou, tak aby vyjely, myslím si, že je to dobré. Splnilo se to. Jsou lidi, třeba v Plzni, kteří na tohle prostě přijdou. Vyžaduje to naučit se ten jazyk, naučit se ta slovíčka tohoto typu vyjadřování.

JT: Myslíte, že ten hlad po tom v regionech je?

RČ: Hlad vzniká ve chvíli, kdy ty lidi naučíte jíst. Když jí člověk chleba a naučíte ho na rohlíky, tak má chuť na rohlíky. Když ne, tak furt jí chleba. Já třeba vidím,

my dělám hodně tanec, tam ta změna je prokazatelná. Na taneční představení v Plzni teď lidé chodí. Na velké produkce přišlo třeba tři sta lidí. Nemáme problém s tím, že by lidé nepřišly, když už to znají. Za posledních deset let je ten vývoj jasný. Už znají i některá jména. Myslím si, že to rozšiřuje ten pohled, že to občerstvuje. Ještě k tomu dodám, že tohle je přístupné mladším divákům, často ty věci pracují s momenty, ne snad úplně subkultury, ale takového mladého umění. Pracuje se s jinou muzikou, s jiným pohybovým jazykem. Je to i vidět, jak se proměňuje dramaturgie těch kamenných divadel. Natálie Deáková dneska na Nové scéně v Plzni dělá divadlo, které tam nikdy nebylo. Chodí na ní, vlastně, naši diváci, což pro nás není úplně příjemné, ale ten výsledek je takový, jaký měl být. Je to nepoměr té síly, ale vlastně je to dobře. Myslím si, že taky v době vzniku té Nové sítě to bylo také o novém sebevědomí těch lidí. Vznikaly takové intuitivní věci, bylo to období, kdy končily velké kulturní squaty, jako Broumovský pivovar, Ladronka, Šedá Litina v Brně, a taková ta undergroundová kultura šla dolů a tady najednou vznikly jiné věci, které byly dost osamocené, neměly žádnou podporu, nebylo to v tom prostředí vůbec známé. Pojilo se to s tím starým undergroundem, což pro hlavní proud nebylo běžné. Tím, že jsme byli pohromadě, tak jsme mohli sdílet první zkušenosti. To hodně fungovalo.

JT: Nová síť je vlastně takový pionýr tohoto fungování. Sdružování lidí se stejným úmyslem. Jaký to může mít další vývoj? Kam Nová síť ještě může jít?

RČ: Já jako ekolog si myslím, že není třeba růst. Přijde blaho nerůstu. Srovnám to zase s Trans Europe Halles, kteří existují 35 let, ti co to zakládali, tak jsou důchodci, to znamená nějaké obnovování. V TEH je podstatným programem, kromě sdružování kulturních squatů, začali dělat akademii nezávislé kultury, otázky nového fundraisingu, nové producentské role a začali to dělat mezinárodně, vytvořili jakousi akademii TEH a to je jedna z možností, nebo obrátili pozornost k věcem, které jdou za hranice EU. Podpora ukrajinských nezávislých, podpora středomoří, třeba v Palestině. Záleží to vždycky na lidech, kteří jsou ve vedení. Samozřejmě se to vždycky dá zapouzdřit, ustát to a mít tu svou roli.

JT: Co dle vás v síti nefunguje a co by případně mohlo fungovat lépe?

RČ: Protože jsem byl u toho začátku, tak si myslím, že pro mě není úplně jasný ten přerod směrem k té, pracovně říkám, agentura. Tohle není úplně zřetelné. Vlastně ten kamarádský svazek se proměnil. Myslím si, že tím jak je to samostatná organizace, která poskytuje spíše servis, než že koordinuje ty věci společně. Ale myslím si, že je to nějaký zákonitý proces, protože my z těch regionů si děláme svoje věci a nemáme čas. Kdyby to bylo sdružení právnických osob, tak tu práci nemá vlastně moc kdo dělat, ten čas je moc vzácný. Myslím si, že to je na druhou stranu, že oni slyší na naše poznámky, slyší na naše potřeby a když je něco, co nechceme dělat, tak to prostě neděláme. Je to otázka diskuse.

Příloha č. 5: souhrnné tabulky financování Nové sítě

Přehled celkových rozpočtů 2011 - 2014

Rok	příjmy	výdaje
2011	3 295 787,-	3 401 880,-
2012	4 784 000,-	4 967 000,-
2013	5 683 085,-	5 327 707,-
2014	3 872 036,-	3 840 036,-

Přehled dotací 2011 - 2016

Rok	Název projektu	Název instituce	částka	celkem
2011	Nová síť - nová krev na scéně	MK,SOU, divadlo	500 000,-	
	Nová síť - nová krev na scéně	MK, SOU, tanec	500 000,-	
	Malá inventura 2011	MK,SOU, divadlo	60 000,-	
	Malá inventura 2011	MK, SOU, tanec	127 000,-	
	Malá inventura 2011	HLMP	50 000,-	
	Nová síť přes hranice 2011	HLMP	150 000,-	
	DNA Continuum 2011	MK, SOEU	500 000,-	1 887 000,-
2012	Malá inventura 2012	HLMP	100 000,-	

	Malá inventura 2012	MK,SOU, divadlo a tanec	275 000,-	
	Nová síť - nová krev na scéně	MK, SOU, divadlo a tanec	1 000 000,-	
	Nová síť přes hranice 2012	HLMP	80 000,-	
	DNA Continuum 2012	MK, SOEU	300 000,-	1 755 000,-
2013	Nová síť přes hranice 2013	MK, odbor umění, literatury a knihoven	110 000,-	
	Nová síť přes hranice 2013	HLMP	100 000,-	
	Edinburgh - Czech dance	MK, odbor mezinárodních vztahů + SFK	50 000,- + 50 000,-	
	DNA - Development of New Art	MK, SOEU	250 000,-	
	Nová síť - nová krev na scéně	MK, odbor umění, literatury a knihoven	900 000,-	
	Malá inventura 2013	MK, odbor umění, literatury a knihoven + SFK	140 000,- + 130 000,-	
	Malá inventura a její ozvěny	HLMP	200 000,-	1 830 000,-

2014	Pražská DNA v evropském kontextu	HLMP	200 000,-	
	Malá inventura 2014	HLMP	500 000,-	
	Ozvěny festivalu Malá Inventura a kulturní zповědnice	SFK	80 000,-	
	Nová síť - celoroční činnost	HLMP	300 000,-	
	Malá inventura 2014	MK, odbor umění, literatury a knihoven	390 000,-	
	Nová síť	MK, odbor umění, literatury a knihoven	1 000 080,-	2 470 000,-

Souhrnný přehled žádostí o grant na celoroční činnost MK 2014 - 2016:

Rok	Rozpočet	Požadavek	Dotace	Celkem
2014 - divadlo	4 344 050,-	1 394 525,-	430 000,-	
2014 - tanec	4 344 050,-	1 393 525,-	650 000,-	1 080 000,-
2015 - divadlo	3 394 000,-	1 071 000,-	700 000,-	
2015 - tanec	3 394 000,-	1 071 000,-	700 000,-	1 400 000,-
2016 - divadlo	1 914 000,-	1 326 500,-	850 000,-	
2016 - tanec	1 914 000,-	1 326 500,-	800 000,-	1 650 000,-

Žádosti o grant Ministerstva kultury na festival Malá Inventura:

Rok	Rozpočet	Požadavek	Dotace	Celkem
2014 - divadlo	2 093 000,-	591 500,-	190 000,-	
2014 - tanec	2 093 000,-	549 500,-	200 000,-	390 000,-
2015 a 2016 - divadlo - víceletý	2 007 500,-	510 250,-	290 000,-	
2015 a 2016 - tanec - víceletý	2 007 500,-	510 250,-	200 000,-	490 000,-
2016 - divadlo	1 683 250,-	1 033 250,-	500 000,-	
2016 - tanec	1 683 250,-	1 033 250,-	500 000,-	1 000 000,-

Celkový výčet přidělených dotací za poslední čtyři roky na celoroční činnost z Ministerstva kultury a magistrátu hlavního města Prahy:

Rok	Donátor	Dotace	Celkem
2014	Ministerstvo kultury	1 080 000,-	
	MHMP	300 000,-	1 380 000,-
2015	Ministerstvo kultury	1 400 000,-	
	MHMP	-	1 400 000,-
2016	Ministerstvo kultury	1 650 000,-	
	MHMP	100 000,-	1 750 000,-